Nr 29. Niedziela, 7 Lutego 1897. Rok 87.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika l. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

W roku 1897 felieton nasz wypełni jedno wielkie nazwisko:

Henryka Sienkiewicza.

To starczy za cały i najlepszy program

Rozpoczęliśmy druk obyczajowej powieści znakomitego pisarza naszego, osnutej na tle kosmopolitycznego życia na Rivierze p. t.

„NA JASNYM BRZEGU“.

Równocześnie drukujemy wielką historyczną powieść Henryka Sienkiewicza:

„KRZYŻACY“

Nowo przybywający prenumeratorowie mogą otrzymać początek obu powieści.

W celu jednak ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

Od Administracyi.

Główny skład i ekspedycya miejscowa „Gazety Lwowskiej“ pozostaje i na rok 1897 w Biurze dzienników Ludwika Plohna przy ulicy Karola Ludwika l. 9.

We wszystkich jednak innych agencyach dzienników, oraz trafikach można prenumerować i nabywać pojedyncze numera „Gazety Lwowskiej“ począwszy od 1 lutego.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

We czwartek dnia 4 b. m. o godzinie 11 przed południem odbył się w Zagrzebiu chrzest narodzonego tam dnia 30 stycznia b. r. Syna Ich ces. i król. Wysokości Najd. Arcyksięcia Leopolda Salwatora i Najd. Arcyksiężnej Blanki. Ceremonii chrztu dokonał Jego Ekscelencya najprzewielebniejszy arcybiskup zagrzebski ks. dr. Jerzy Posilovic.

Dostojny Nowonarodzony otrzymał imiona: Leopold Marya Alfons Blanka Karol Antoni Beatryks Rafał Michał Józef Piotr Ignacy.

Rodzicami chrzestnymi byli Ich Królewskie Wysokości: Alfons, książę Bourbon i Marya de las Nieves, księżna Bourbon, których zastępowali Ich ces. i król. Wysokości: Najd. Arcyksiążę Franciszek Salwator i Najd. Arcyksiężniczka Marya Immakulata Raineria.

4. Biuletyn.

Stan ogólny Jej ces. i król. Wysokości Najd. Arcyksiężnej Blanki i Najd. Arcyksięcia Leopolda jest trwale bardzo dobry. Biuletyny nie będą już więcej wydawane.

Zagrzeb 4 lutego 1897.

Profesor dr. Adam Czyżewicz w. r.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30 stycznia b. r. zezwolić najmiłościwiej Ministrowi cesarskiego i królewskiego Domu oraz spraw zagranicznych Agenorowi hr. Gołuchowskiemu przyjąć i nosić: królewsko saski order korony z rautami, wielki krzyż królewsko portugalskiego orderu wieży i miecza, cesarsko japoński order wschodzącego słońca klasy pierwszej, wielki krzyż honorowy niezawisłego zakonu Johanitów (kawalerów maltańskich) i wielką wstęgę książęco bułgarskiego orderu Aleksandra.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył zamianować najmiłościwiej generał-poruczników:

Wilhelma Gradla, przydzielonego do korpusu XV, właścicielem pułku piechoty nr. 78;

Hugona Helfenstein Milde, prezydenta wyższego sądu wojskowego, właścicielem pułku piechoty nr. 17;

Emanuela Mertę, komendanta IX. korpusu i głównodowodzącego generała w Josefstadzie, właścicielem pułku piechoty nr. 94;

Jana hr. Schulenburga, komendanta XI. korpusu i głównodowodzącego generała we Lwowie, właścicielem pułku piechoty nr. 30;

Aleksandra Holda, komendanta XIV. korpusu i głównodowodzącego generała w Insbrucku, komendanta obrony krajowej w Tyrolu i Vorarlbergu, właścicielem pułku piechoty nr. 61 i

Emila Ohstorff Probszta, komendanta XII. korpusu i głównodowodzącego generała w Hermanstadzie, właścicielem pułku piechoty nr. 51.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył dalej zamianować:

generał porucznika Edwarda Puchernę, komendanta dywizyi obrony krajowej we Lwowie, komendantem fortecznym w Przemyślu.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 24 stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór Władysława ks. Sapiehy, właściciela dóbr w Oleszycach, na prezesa, i c. k. notaryusza Stanisława Długoszowskiego w Cieszanowie, na zastępcę prezesa rady powiatowej w Cieszanowie.

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy zamianował auskultanta Sądu obwodowego w Trawniku (Bośnii) Wenantego Ferenza auskultantem.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował auskultantami sądowymi, praktykantów sądowych: Nikodema Palecznego, Jana Opiata, dr. Franciszka Józefa Wajdę, Michała Rybakiewicza, dr. Jana Pochronia, Leona Ignacego Preissa, dr. Zygmunta Mrowca, Władysława Bartmańskiego, Adama Kukalskiego, Aleksandra Pomietłę, dr. Jana Szwarcenberg-Czernego, Franciszka Piotrowicza, Józefa Chalcarza, Andrzeja Siuduta, Kazimierza Albrychta, dr. Zygmunta Jasińskiego i kandydata adwokackiego dr. Augusta Olszewskiego.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 6 lutego.

Był czas w dziejach, w którym w krajach t. zw. północnych, silnie krzewiła się idea wielkoskandynawskiego państwa; pełni szczerego zapału dla tej idei mieszkańcy Szwecyi i Norwegii dążyli tłumnie na południe swych siedzib, ażeby ramię o ramię walczyć ze swymi braćmi duńskimi. Potem nastąpiła reakcya; idea wspólności rozpłynęła się w morzu drobnych zawiści i namiętności narodowościowych, dawni sprzymierzeńcy walczyli nawet przeciw sobie, a w ostatnich latach jesteśmy świadkami ruchu, który dąży do rozbicia lub przynajmniej rozluźnienia unii dwóch państw skandynawskich, Szwecyi i Norwegii. Świeżo jednak, chociaż prawdopodobnie tylko przelotnie, tradycya dawnej wspólności ożyła; podniesiono bowiem myśl, aby w parlamentach Szwecyi, Norwegii i Danii przeprowadzić łącznie urzędowe ogłoszenie neutralności tych małych państw północnych i uzyskać dla tej neutralności gwarancyę wielkich mocarstw. Rok 1897, rok pięćsetnej rocznicy zawarcia unii kalmarskiej, byłby istotnie odpowiednim do przeprowadzenia wspólnej akcyi w powyższym kierunku i uświetnienia nią pamiętnej rocznicy historycznej; że zaś sama myśl ogłoszenia neutralności, jest dla państw skandynawskich rzeczą żywotną, na to i w nowszej, a choćby i najnowszej historyi, dowodów nie mało. Nie dalej prze-

3.

KRZYŻACY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

PRZEZ

HENRYKA SIENKIEWICZA.

I.

(Ciąg dalszy).

— Napatrzyłem ja się wielkich dziwów niemało, gdyż — nie można rzec: naród to jest dobry, ale wszystko u nich osobliwe. Kudłaci są i ledwie który kniaź włosy trefi; pieczoną rzepą żyją, nad wszelkie jadło ją przekładając, bo mówią, że męstwo od niej roście. W numach swych razem z dobytkiem i wężami żyją; w piciu i jadle nie znają pomiarkowania. Za nic zamężne niewiasty mają, ale panny bardzo szanują i moc wielką im przyznają: że byle dziewka natarła człeku suszonym jaferem żywot, to kolki od tego przechodzą.

— Nie żal i kolek dostać, jeśli niewiasty cudne! — zawołał kum Eyertreter.

— O to zapytajcie Zbyszka — odrzekł Maćko z Bogdańca.

Zbyszko zaś roześmiał się, aż ława pod nim poczęła drgać.

— Bywają cudne! — rzekł — alboż Ryngałła nie była cudna?

— Cóż to za Ryngałła? Pochutnica jakowaś, czy co? Żywo!

— Jakże to? Nie słyszeliście o Ryngalle? — pytał Maćko.

— Nie słyszeliśmy ni słowa.

— To przecie siostra księcia Witoldowa, a żona Henryka księcia Mazowieckiego.

— Nie powiadajcie! Jakiego księcia Henryka? Było jedno książę mazowieckie tego imienia elektem płockim, ale zmarło.

— Ten ci sam był. Miały mu przyjść z Rzymu dyspensy, ale śmierć dała mu pierwej dyspensę, gdyż widocznie niezbyt postępkiem swoim Boga ucieszył. Byłem wtedy posłany z pismem od Jaśka z Oleśnicy do księcia Witolda, kiedy od króla przyjechał do Ryterswerder książę Henryk, elekt płocki. Już się była Witoldowi wojna wtedy uprzykrzyła, dlatego właśnie, że Wilna nie mógł dobyć, a królowi naszemu uprzykrzyli się rodzeni bracia i ich rozpusta. Widząc tedy król większą u Witolda, niż u swych rodzonych, obrotność i większy rozum, posłał do niego biskupa z namową, by Krzyżaków porzucił i do posłuszeństwa się nakłonił, za co mu rządy Litwy miały być oddane. A Witold, chciwy zawsze odmiany, mile poselstwa wysłuchał. Były też i uczty i gonitwy. Rad elekt konia dosiadał, choć inni biskupi tego nie chwalą i w szrankach siłę swą rycerską, okazywał. A mocarni są z rodu wszyscy książęta mazowieccy — jako jest wiadomo, że nawet i dzieweczki z tej krwie łacnie podkowy łamią. Raz przeto zbił książę z siodeł trzech rycerzy, drugi raz pięciu — a z naszych mnie zwalił i pod Zbyszkiem koń przy natarciu na zadzie siadł. Nagrody zaś brał wszystkie z rąk cudnej Ryngałły, przed którą w pełnej zbroi klękał. I rozmiłowali się tak, że na ucztach ciągnęli go od niej za rękawy *clerici*, którzy z nim przyjechali, a ją brat Witold hamował. Dopieroż książę mówił: „Sam sobie dyspensę dam, a Papież mi ją, jeśli nie rzymski, to awinioński, potwierdzi, a ślub zaraz ma być, bo zgorzeję!“ Wielka była obraza boska, ale nie chciał się Witold przeciwiać, by posła królewskiego nie zlisić — i ślub był. Potem dojechali do Suraża, a potem do Słucka, z wielkim żalem tego oto Zbyszka, który sobie, niemieckim obyczajem, księżnę Ryngałłę za panią serca obrał i dozgonną wierność jej ślubował...

— Ba! — przerwał nagle Zbyszko — prawda jest. Ale potem ludzie mówili, że księżna Ryngałła, pomiarkowawszy, że nie przystoi jej być za elektem (bo ów, choć się ożenił, godności swej duchownej się wyrzec nie chciał) i że nie może być nad takiem stadłem błogosławieństwa boskiego, otruła męża. Co ja usłyszawszy, prosiłem jednego świątobliwego pustelnika pod Lublinem, by mnie od tego ślubowania rozwiązał.

— Był ci on pustelnikiem — odparł, śmiejąc się, Maćko — ale czy był świątobliwy — nie wiem, bośmy go w piątek w boru zajechali, a on kości niedźwiedzie toporem łupał i špik wysysał, aż mu gardziel grała.

— Ale mówił, że špik, to nie mięso, a oprócz tego, że uprosił sobie na to pozwoleństwo, gdyż po špiku widzenia cudowne we śnie miewa i nazajutrz prorokować może do południa.

— No, no! — odrzekł Maćko. — A cudna Ryngałła wdowa jest i może cię na służbę wezwać.

— Po próżnicyby wzywała, bo ja sobie inną panią obiorę, której do śmierci będę służył, a potem i żonę znajdę.

— Pierwej znajdź rycerski pas.

— O wa! albo to nie będzie gonitew po połogu królowej? A przedtem, albo potem, król będzie niejednego pasował. Stanę ja każdemu. Książę nie byłby mnie także obalił, żeby mi koń na zadzie nie siadł.

— Będą tu lepsi od ciebie.

Na to ziemianie z pod Krakowa poczęli wołać:

— Na miły Bóg! toż tu przed królową wystąpią nie tacy, jak ty, ale rycerze w świecie najsławniejsi. Będzie Zawisza z Garbowa i Farurey i Dobko z Oleśnicy, i taki Powała z Taczewa, i taki Paszko Złodziej z Biskupic, i taki Jaśko Naszan, i Abdank z Góry, i Andrzej z Brochocic, i Krystyn z Ostrowa, i Jakób z Kobylan!... Gdzie ci z nimi mierzyć, z którymi ni tu, ni na dworze czeskim, ni na węgierskim nikt mierzyć się nie może. Cóż to, prawisz: lepszyś od nich? Ile ci roków?

— Ośmnasty — odpowiedział Zbyszko.

— Tedy cię każdy między knykciami zgniecie.

— Obaczym.

(Ciąg dalszy nastąpi).

cież jak w roku 1886, gdy zdawało się, że przyjdzie do wojny między Rossyą a Anglią, ministerstwo spraw zagranicznych w Stockholmie poleciło zasięgnąć wiadomości w Londynie, czy Wielka Brytania podczas takiej wojny uwzględniłaby neutralność zjednoczonych królestw Szwecyi i Norwegii, czy też widziałaby się zmuszoną zająć niektóre punkta w granicach szwedzko-norweskiego terytoryum. Londyński *Forreign Office*, dał wówczas na to odpowiedź, że tej drugiej ewentualności nie dałoby się uniknąć. Przerażony tą odpowiedzią szwedzko-norweski minister spraw zagranicznych zwrócił się do Petersburga i zapytał, co Rossya zamierza w podobnym wypadku uczynić? Wkroczymy do Szwecyi — brzmiała odpowiedź — i zrobimy to, co nam wypadnie....

Nic więc dziwnego, że wśród polityków skandynawskich pojawił się prąd, dążący do uzyskania dla ich państw neutralności zagwarantowanej przez mocarstwa zagraniczne, takiej n. p. jaką posiada Belgia i Szwajcarya. Nie brak jednak wśród nich także sceptyków, którzy nawet do tej zagwarantowanej neutralności, nie mają zaufania a przypominają, że Belgia i Szwajcarya, pomimo takiej neutralności, muszą budować coraz to nowe twierdze i fortyfikacye, wzmacniać swe armie i uzupełniać swe uzbrojenia, aby ci, którzy im neutralność ich zagwarantowali, potrzebowali liczyć się z niemi. Najwybitniejszy z tych sceptyków, znany pisarz norweski Björnstjerne-Björnson, jako polityk wielki radykał o republikańskim kierunku, wystąpił świeżo nawet z projektem, który wprawdzie pozostanie niezawodnie na długi jeszcze czas utopią, zasługuje jednak na uwagę wśród licznych współczesnych usiłowań zapobieżenia systemowi wojen i w ogóle krwawych rozpraw międzynarodowych. Oto, przypomniawszy, że drobne państwa spełniają także swoją misyę w ogólnym pochodzie cywilizacyi, na udowodnienie czego przytacza dwa nazwiska z ostatniego roku dziejów Skandynawii, nazwisko jednego Norwega i jednego Czecha: Nansena i Nobla, podnosi on z naciskiem potrzebę zapewnienia państwom tym rzeczywistej neutralności i proponuje w tym celu utworzyć stałe sądy rozjemcze, które miałyby władzę, każde naruszenie neutralności niezwłocznie ukarać a mianowicie orzec, że wszystkie międzynarodowe traktaty, zawarte z tym, który neutralność naruszył, tracą dla wszystkich bez względu państw moc obowiązującą, dopóki naruszający nie wynagrodzi szkody, przez naruszenie neutralności wyrządzonej. Wtenczas dopiero mogłaby być mowa o bezwzględnej neutralności, a Björnstjerne-Björnson sądzi nawet, że byłby to zarazem pierwszy krok na drodze do zupełnego usunięcia wojen. Droga do tego celu prowadzi przez małe państwa, które w niejednym już kierunku były jakby stacyami próby dla państw wielkich. Potrzeba jednak, aby małe kraje postępowały solidarnie; potrzeba, aby na początek ośm tych państw: Dania, Szwecya, Norwegia, Holandya, Belgia, Luksemburg, Szwajcarya i Portugalia, wystąpiły zgodnie z żądaniem zwołania kongresu międzynarodowego, któryby ustanowił zaprowadzenie powyższych sądów rozjemczych i zobowiązał państwa wielkie do poparcia tej myśli. Marzycielski Norwegczyk jest przekonany, że wielkie państwa tak ze względów humanitarnych jak i ze względów praktycznych myśl tę przyjęłyby i poparły.

Można powątpiewać o tem, lecz w czasie, gdy pomiędzy Wielką Brytanią a Ameryką północną dochodzi do skutku traktat o rozstrzygnięciu sporów między temi potężnemi państwami w drodze sądów rozjemczych, — myśl zrealizowania idei tych sądów w ogóle przestaje być zupełnie nieuchwytną doktryną.

Lwów, 6 stycznia.

C. k. krajowa Komisya dla rewizyi katastru podatku gruntowego.

Utworzona w myśl ustaw z dnia 1 stycznia 1895 i 12 lipca 1896 c. k. krajowa komisya dla rewizyi katastru podatku gruntowego rozpoczęła w dniu 4 sierpnia 1896 swą czynność i wybrała zaraz na tem pierwszem posiedzeniu ze swego grona trzy podkomitety: krakowski, lwowski i tarnopolski, które w tym samym dniu rozdzieliły między członków materyał do rewizyi katastru zebrany przez c. k. organa ewidencyjne.

W tym samym dniu uchwaliła Komisya ogłosić w Gazecie urzędowej obwieszczenie, iż dodatkowe reklamacye przeciw zaklasowaniu gruntów mogą być wniesione do 15 września 1896.

Podkomitety po przerobieniu tak przez referenta krajowego przedłożonego materyału, jakoteż dodatkowych do komisyi wprost wniesionych reklamacyj, postawiły wnioski o przedsięwzięcie licznych dochodzeń lokalnych, które prezydyum komisyi zarządziło w bardzo wielkiej ilości powiatów, i które we wrześniu i październiku 1896 roku przeprowadzone zostały.

Na podstawie wniosków podkomitetów uchwaliła Komisya na posiedzeniu z dnia 5 grudnia 1896 podwyższenie taryfy lasowej w 19 okręgach klasyfikacyjnych. Taryfę nową ogłosiło Prezydyum komisyi obwieszczeniem z dnia 7 grudnia 1896 w *Gazecie Lwowskiej* z dnia 13 grudnia 1896.

W dniu 4 b. m. ukończyła komisya swoje czynności.

Na kilku ostatnich posiedzeniach plenarnych przerobiono cały materyał w czasie sześciu miesięcy przez podkomitety przygotowany, uchwalając usunięcie błędów i usterek w zaliczeniu tak poszczególnych parcel, jakoteż całych niw lub większych obszarów równej dobroci ziemi do rozmaitych klas bonitacyjnych, tudzież uwzględnienia trwałych zmian, jakie zaszły z biegiem czasu w jakości ziemi.

Komisya postanowiła pozostawić dotychczasową taryfę dla kultur ekonomicznych niezmienioną, a wszystkie wspomniane zmiany w zaklasowaniu przeprowadzić w całym kraju zapomocą przesuwania klas.

Zniżenie czystego dochodu na tych podstawach obliczone wynosi w całym kraju w przybliżeniu 1,499.000 zł.

Od tej sumy potrącić jednak należy: a) nadwyżkę czystego dochodu z lasów, jaka się okaże wskutek uchwalonego podwyższenia taryf lasowych i wskutek przesunięcia klas bonitacyjnych kultur lasowych, co razem w całym kraju wynosi około 209.000 zł. i b) nadwyżkę czystego dochodu z łąk wskutek przesunięcia tychże do wyższych klas w dwóch gminach rejonu krakowskiego w kwocie około 4.500 zł., razem więc około 213.500 zł.

Po odliczeniu tej kwoty wyniesie zniżenie czystego dochodu całego kraju około zł. 1,285.500, które prawdopodobnie wypadnie na nasz kraj z czystego dochodu odpowiadającego opustowi podatku gruntowego w kwocie 2 i pół miliona, dozwolonemu ustawą z dnia 12 lipca 1896.

W końcu badała Komisya reambulacye wniesione przeciw podwyższeniu taryfy lasowej i uchwaliła wniosek o odrzucenie tychże jako nieuzasadnionych.

Przeważna część tych reklamacyj okazała się bezprzedmiotową, gdyż znaczne obszary lasów w okręgach klasyfikacyjnych, gdzie podwyższono taryfę lasową, przeniesiono równocześnie do niższych klas bonitacyjnych, wskutek czego dochód z tych lasów albo się wcale nie zwiększył, albo tylko nieznacznie, o czem właściciele tych lasów uwiadomieni, jak wedle ustawy inaczej być nie mogło, obwieszczeniem z 7 grudnia 1896, jedynie o zmianie taryfy lasowej nic nie wiedzieli.

Przed zamknięciem ostatniego posiedzenia komisyi JE. Książę Namiestnik podniósł wielkie korzyści, jakie wypływają ze współdziałania organów rządowych z obywatelami kraju w pracach publicznych i wyraził uznanie i podziękowanie przedewszystkiem swemu zastępcy w przewodnictwie Komisyi p. Wiceprezydentowi kraj. Dyrekcyi skarbu dr. Korytowskiemu, który ze znaną bystrością, energią i ścisłością sumiennego urzędnika, a zarazem z pełnem poczuciem obywatela kraju prowadził całą czynność rewizyjną, wskutek czego ona tak rychło, gładko i z prawdziwym pożytkiem dla kraju rozwinęła się i zakończyła.

Następnie wyraził Książę Namiestnik gorące podziękowanie członkom komisyi z grona obywateli za ich dla kraju pożyteczną pracę, tudzież c. k. urzędnikom za niezmordowane trudy przy zestawieniu obszernych i wyczerpujących na gruntownej znajomości rzeczy opartych referatów.

W końcu członek komisyi z grona obywateli p. Józef Męciński podniósł z naciskiem usługi obywatelskie c. k. urzędników czynnych w komisyi, którzy z prawdziwem poświęceniem i bez względu na ilość godzin pracy w bardzo wielu razach obok swego zadania z uznania godną gotowością i uprzejmością wyręczali członków z grona obywateli w pracach komisyi, o ile ci z powodu innych zajęć obywatelskich doznawali przeszkody. Jedynie ta pełna poświęcenia praca wszystkich organów rządowych i niezachwiana harmonia, jaka przez cały czas urzędowania komisyi panowała między urzędnikami i członkami z grona obywateli powołanymi, umożliwiła przeprowadzenie i ukończenie tej olbrzymiej pracy w terminie ustawą zakreślonym. Mowca polecił również godną wysokiego uznania pracę urzędników, uwzględnieniu ich władz przełożonych. Powyższe podziękowanie przyjęła komisya z zadowolnieniem do wiadomości, poczem Książę Namiestnik zamknął ostatnie posiedzenie.

Prezydyum komisyi zarządziło obecnie zestawienie powziętych przez komisyę uchwał i przygotowanie aktów do przeprowadzenia uchwał w nowych protokołach parcelowych oraz sporządzenia nowych zestawień klasowych i przeglądów powiatowych — celem przedłożenia całego operatu c. k. komisyi centralnej dla rewizyi katastru podatku gruntowego w Wiedniu.

Sprawy sejmowe.

(Reforma drogowa).

(§) Komisya drogowa wypracowała na podstawie referatu p. Romera projekt ustawy drogowej. Ważniejsze zmiany, jakie komisya wprowadziła w projekcie ustawy drogowej, przedłożonym przez Wydział krajowy, dotyczą następujących postanowień:

Wydział krajowy proponował, aby wszelkie dotychczasowe prawo do poboru myta nadane bez terminu i na czas nieograniczony, ustało z końcem r. 1900, jeżeli nie zostanie odnowionem w drodze ustawodawstwa krajowego. Komisya przyjęła to sprostowanie, dodała jednak, że wyjątek stanowić mają przywileje mytnicze, nadane jako regalia przed wejściem w życie ustawy drogowej z r. 1866. Co do tych uprawnień, mają być zarządzone rewizye przywilejów i stosownie do wyniku wydane będą osobne postanowienia w drodze właściwej.

W kwestyi pociągania stron interesowanych do osobnej konkurencyi na rzecz budowy i utrzymanie dróg, komisya przyjęła podstawę wprowadzoną przez Wydział krajowy, ażeby na strony, które z wybudowania drogi publicznej odniosą znaczne korzyści, nałożone zostały po zbadaniu stanu rzeczy osobne datki przymusowe, orzeczone przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem. Komisya ograniczyła jednak, że wysokość przymusowych datków, razem wziętych, nie może przenosić 30 prc. całego kosztu, połączonego z budową lub rekonstrukcyą drogi lub mostu.

Następnie wprowadziła komisya, nowe postanowienie, iż w wyjątkowych wypadkach przysługiwać ma Wydz. pow. prawo wyznaczenia miejscowemu zarządowi drogowemu względnie jednemu z jego członków bądź stałego, bądź jednorazowego wynagrodzenia, które pokryte być ma z powiatowego funduszu dróg gminnych. Dotychczas zarządy drogowe spełniają swe obowiązki bezpłatnie. Wyznaczenie wynagrodzenia zachęcić może członków zarządów w gminach wiejskich do staranniejszego prowadzenia rachunków.

W miastach objętych ustawą gminną z r. 1889 (30 większych miast) prestacye zamienione być mają na pieniądze. Wydział krajowy projektował, aby miało to miejsce także w miastach objętych ustawą budowniczą z r. 1882. Komisya wprowadziła tutaj zmianę, że na pokrycie wydatków dróg gminnych otrzymywać będą miasta corocznie stały zasiłek z powiatowego funduszu dróg gminnych w wysokości 3 prc. podatków bezpo-

12)

JANEK

(Z francuskiego).

III.

(Ciąg dalszy).

Tymczasem „Mademoiselle“ pozostawiała im teraz więcej swobody. Zwolna, sprytna Janka opanowała jej umysł, mówiąc jej o swoich naukach i profesorach, których opisywała w dość komiczny sposób, ale z trafnemi nieraz uwagami. W ożywiony także sposób pokazywała jej swoje albumy z pocztowemi markami i opisywała jej rozmaite rośliny i owady, wprowadzając starą pannę w podziwienie swoją gruntowną znajomością. Wkrótce Janka stała się z nią prawie poufałą. Przyznała się jej, że nigdy nie mogłaby znieść przy sobie guwernantki, któraby ciągle za nią chodziła, regulowała ściśle jej czas i nie pozostawiała swobody w nauce. Stara panna prostowała się sztywnie i zapewniała Jankę, że Cesia przy niej posiada zupełną swobodę; była tak dalece ujęta, że pewnego dnia oświadczyła Jance, że pragnęłaby ją mieć za uczenicę. Nie pamiętała już słów niebacznych, które podsłuchała, gdy szły razem z dworca kolei w dniu przybycia Janki.

Korzystając z tej swobody, Janka zwierzyła się przed Cesią z całej swojej histori z Alfredem. Ale za każdym razem, gdy dotykała tego przedmiotu, Cecylia słuchała jej z dziwnem roztargnieniem; myśl jej była gdzieindziej. Czasami tylko czerwieniła się, jakby te zwierzenia przypominały jej własne, przebyte wrażenia. A Janka ją przynaglała, nie śmiąc pytać otwarcie, ale swojemi zwierzeniami usiłowała wywołać jej zwierzenia, trochę zbita z tropu obojętnością Cecylii na jej opowiadania. Historya znalezionej książki w konfiturowym pokoju nie zdołała, tak samo, jak wszystko inne, oderwać Cesi od jej osobistych rozmyślań. Być może, iż żałowała tego, z czem się przed Janką w pierwszym dniu jej przybycia o Ireneuszu wyrwała.

Pomimo, że Janka obserwowała pilnie, nie miała dotychczas sposobności przekonać się, jakie było postępowanie Ireneusza względem Cecylii. Pan de Montelair rzeczywiście jeździł prawie każdego dnia do Paryża, a ztamtąd do Saint-Germain, odwiedzić panią de Rivoire, do której Janka miała być podobną i z czego czuła się mocno dumną. Nie widziano go tylko wieczorem, przy obiedzie. Co jednak Janka wybornie zauważyła, to że wieczorami, przy partyach „krokieta“, pełen galanteryi Ireneusz umyślnie wyzywał Cesię, zadając jej trudne ciągi, a ona, za każdym razem prawie, stawała przed nim śmiało, czyniąc uwagę, że szachrował, bo przerzucając kule, zawadził zawsze o bramki.

Aby wydobyć z niej upragnione zwierzenia, Janka czuliła się do niej coraz bardziej, tuląc się na taburecie u jej nóg i pocierając śliczną swoją ciemną główkę o jej kolana, mówiła, że: Piękna nad pięknemi, nie ma już zaufania do swojego Niedźwiadka.

IV.

Nareszcie! dnia pewnego Cecylia powiedziała wszystko Jance. Było to tak naiwne, zabawne, dziecinne prawie, ta tajemnica szesnastoletniej dziewczyny, która miała to przekonanie, że jest bohaterką powieści.

Tak! to była prawda, ona ciągle teraz tylko o Ireneuszu myślała!

Jak się to zaczęło? ona nie wiedziała. Jak tylko go poznała, był bardzo dla niej uprzejmy. Jemu zawdzięcza, że pozwolono jej przestać nosić warkocze na plecach i fryzować grzywkę; kilka razy zaprowadził ją na operę wraz z Alicyą, mówił jej, że trzeba dużo czytać, że wykształcona kobieta lepiej każdemu się podoba, i przy tej sposobności, Janka zauważyła, że tak samo, jak bohater w romansie *Madame de Chamblay*, pan de Montelair recytował wiersze.

— Pewnego dnia, mówiła Cecylia, weszłam do fumoaru wracając z przechadzki; zastałam go leżącego na otomanie, a żaluzye w oknach były zamknięte; powstał szybko: „Proszę! masz na sobie kapelusz, w którym ci bardzo do twarzy — rzekł — wyglądasz jak średniowieczna pasterka. Odchyl trochę żaluzyę, niech ciebie lepiej zobaczę. Machinalnie popchnęłam żaluzyę; on stanął naprzeciw, patrząc na mnie, podczas gdy ja stałam także, jak głupia, nie mówiąc nic... Nagle mama weszła, a on udał, że patrzy w okno, czy piękna pogoda.... Czasami, gdy idę przez schody i spotkam się z nim, kładzie mi rękę na ramieniu, wchodząc razem ze mną; mówi wtedy o rzeczach zwykłych, banalnych, ale ta ręka mi tak ciąży, tak ciąży, tak ciąży!...

Zamilkła na chwilę.

— Jednego dnia podobał mi się jeden z jego pierścionków; włożył mi go żartem na palec i nosiłam pierścionek przez cały wieczór. Ale kiedyśmy mieli się rozejść na spoczynek, gdy mu go oddawałam, uczynił minę zdziwioną, a nawet trochę zagniewaną.

— Twoja mama musiała gniewać się na ciebie.

— Nie tyle, co ostatnim razem!

— Pod pretekstem, że chce mi dać kilka lekcyi praktycznej astronomii, bo jest bardzo wykształcony — pozostał ze mną prawie trzy kwadranse sam na sam, na tarasie. Przez cały czas nie mówił nic innego, tylko ogadywał mamę, znajdując, że mnie za nadto pilnuje, że z tej przyczyny jestem nadto sztywną i nie umiem rozmawiać porządnie i swobodnie z ludźmi. Potem skarżył się, że go szpiegują: „Czy wyobrażają sobie, że porwę ciebie i ucieknę?“ dodał, wzruszając ramionami.

— Bo też to byłoby bardzo źle! — wtrąciła Janka.

— Och! on to tylko żartem powiedział — zawołała Cesia żywo. — Nie chciałabym przecież uczynić przykrości Alicyi... ale ona niczego się nie domyśla.... Czy uważałaś, jaki śliczny szlafroczek miała dziś na sobie? Nie dano by nam nawet najstrojniejszej sukni tak pięknie przybranej, jak jej szlafroczek!

— Czy pocałował ciebie?

— Kto taki?

— Ireneusz.

— Nie!

— Mnie Alfred pocałował dwa razy! — rzekła Janka, prostując się z dumą.

W gruncie rzeczy, trochę ją to wstydziło, że Alfred był taki młody w porównaniu z Ireneuszem, który już był panem. Przypisywała „romansowi Cesi“ ogromną wagę, nie domyślając się, tak samo, jak ta ostatnia, że pan de Montelair żartował sobie z młodej pensyonarki, bawiąc się z nią w niewinny flircik....

(Ciąg dalszy nastąpi).

średnich szczególnie przez opodatkowanych w ciągu roku wpłacenych.

Powyższe przepisy mogą być rozciągnięte także na inne gminy w kraju, ale tylko na podstawie uchwały sejmowej i za zezwoleniem Cesarskiem. Wydział krajowy proponował, aby ekwiwalent pieniężny w innych gminach mógł być zaprowadzonym na wniosek Wydziału powiatowego, na podstawie orzeczenia wydanego przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem. Wydziały powiatowe mają sporządzić i utrzymywać w ewidencyi kataster dróg powiatowych i gminnych, co do tych ostatnich przy współudziale gmin i obszarów dworskich. Do tego katastru do lat sześciu wciągnięte być mają wszystkie drogi, które jako publiczne drogi gminne uważane będą.

Nowa ustawa wejść ma w życie z dniem 1 stycznia 1898 r. t. j. w terminie, jaki Wydział krajowy przyjął w swem przedłożeniu. Komisya drogowa odbędzie jeszcze w niedzielę ostatnie posiedzenie, na którem referent p. Romer odczyta sprawozdanie i nastąpi trzecie czytanie projektu ustawy. Rozprawa w Izbie nad reformą drogową mogłaby zatem już we wtorek się rozpocząć.

(Petycya o podwyższenie subwencyi teatralnej).

Dyrektorowie teatru imienia hr. Skarbka wnieśli do Sejmu petycyę z prośbą o podwyższenie dotychczasowej subwencyi krajowej, przeznaczanej rokrocznie na dramat i operę. PP. dr. Bandrowski i Heller objęli w kwietniu ubiegłego roku teatr w trudnych nader warunkach. Już sam czynsz poddzierżawny za ubikacye teatralne podniósł się z racyi wygaśnięcia 50-letniego zobowiązania fundacyi z 3000 zł. na 17.000 rocznie; na domiar złego zastali oni cały gmach teatralny w takiem zaniedbaniu, że było ono w stanie zniechęcić do zaglądania tutaj najmniej nawet wybrednych wielbicieli sztuki narodowej. Inwentarz teatralny, który nowi dyrektorowie musieli od poprzedniej spółki nabyć za 27.500 zł. przedstawiał się równie opłakanie; niemniejszej dezorganizacyi podlegał i personal artystyczny, żeby więc wszystko do możliwego choćby doprowadzić stanu, wypadało w przedsiębiorstwo włożyć znaczniejsze kapitały. Od tego też nowi dyrektorowie rozpoczęli swoją działalność we Lwowie. Odnowienie i uzupełnienie dekoracyi, biblioteki i garderoby przeniosło 30.000 zł.; w miesiącach letnich przeprowadzono rekonstrukcye sceny, widowni i innych ubikacyi teatralnych kosztem przeszło 10.000 zł.; zaprowadzenie ogrzewania całego teatru systemem kaloryferów pochłonęło 7000 zł.

Nawiązanie stosunków ze scenami polskiemi, jak również z firmami i agentami zagranicznymi; pozyskanie współpracownictwa autorów polskich oraz powierzenie reżyseryi p. Romanowi Żelazowskiemu wpłynęło na ożywienie repertuaru. Do personalu dramatu zaangażowano 13 nowych sił, co wszystko komisya dla nadzoru sceny dwukrotnie uznaniem nagrodziła. Dyrektorowie, przedstawiając utwory Konara, Szutkiewicza i Grabowieckiego, pragnęli wprowadzić na scenę młodsze rodzime talenta i pobudzić je w ten sposób do dalszej twórczości. Założyli szkołę dramatyczną, powierzając jej kierownictwo p. Wysockiemu, a w dodatku zaprowadzili przedstawienia popołudniowe sobotnie dla młodzieży szkolnej, za co dostało im się w udziale zaszczytne uznanie Wydziału krajowego i c. k. Rady szkolnej krajowej. — Nie chcąc przerywać ciągłości przedstawień, dawano widowiska dramatu przez całe lato (ze stratą 6820 zł.), urządzając cały szereg gościnnych występów wybitniejszych artystów krakowskich i warszawskich.

Równe trudności czekały przedsiębiorców nowych w dziale operowym. Zaczęli oni tutaj swoją działalność od zaangażowania całej trupy operetkowej Myszkowskiego, któremu powierzono reżyseryę opery i operetki. Wprawdzie sezon operowy w Krakowie skończył się niedoborem 7760 zł., lecz kosztem tych strat zyskano zharmonizowaną i skompletowaną orkiestrę chóry i siły operowe wyłącznie polskie, wreszcie bogaty repertoar, co wszystko razem wzięte, umożliwiło wystawienie w krótkim stosunkowo czasie takich utworów, jak: Żeleńskiego „Goplana“; Jareckiego „Powrót taty“; Smetany „Sprzedana narzeczona“; Humperdincka „Jaś i Małgosia“; pozwoli również jeszcze w bieżącym sezonie wprowadzić na scenę lwowską — obok innych oper — Noskowskiego „Livio Quintilię“ oraz Wagnera: „Lohengrina„ i Tanhausera“.

Same zresztą cyfry wykazują wzrost wydatków obecnych. I tak, obok czynszu, zwiększonego o 14.000 zł. rocznie, stałe wydatki miesięczne wynoszą: gaża artystów dramatu 4275 zł.; chórów 2150, orkiestry 2480, operetki 3000, administracyi i służby 1400; razem 13.305 zł. Opera (4 miesiące): gaża miesięczna solistów 7000 zł.; gościnne występy (Arklowej, Bandrowskiego, Floryańskiego, Hellerównej i i.) 8000 zł. — Co wszystko — w porównaniu z poprzednią dyrekcyą — zwiększa w ciągu roku wydatek o 71.000 zł.

Z naprowadzonych tu pokrótce pozycyj wynika, że pp. Bandrowski i Heller — obok pracy — włożyli w przedsiębiorstwo 89.080 zł., na co składają się następujące sumy: zakupno dawnego inwentarza 27.500 zł., nowego 30.000 zł.; inwestycye sceny i widowni 10.000 zł.; ogrzanie teatru 7000 zł., straty w lecie we Lwowie 6820 zł.; w Krakowie (opera) 7760 zł.

Petycyę swoją kończą pp. Bandrowski i Heller następującemi słowy:

„Nie szczędząc ni pracy ni nakładu, przejęci gorącą chęcią służenia dobrej sprawie — patrzymy jednak trzeźwo w przyszłość. Tych lat kilka, które dzielą nas od otwarcia nowego sztuki przybytku, przebyć w warunkach dzisiejszych przy tak znacznych ciężarach — jest wprost nadludzkie — nad siły dwóch prywatnych jednostek! Wskazać zawczasu na ten stan krytyczny to nasz obowiązek, gdyż mimo największych wytężeń dyrekcyi teatr lwowski pozbawiony znaczniejszej pomocy materyalnej musi wyczerpać swą dotychczasową żywotność w tych ostatnich latach krytycznych, kiedy mu zabrakło opiekuńczych skrzydeł fundacyi ś. p. hr. Stanisława Skarbka, a nie stanął jeszcze nowy sztuki przybytek.

W głębokiem przekonaniu, że dotychczasowa nasza działalność dostateczną daje rękojmię energii i pracy, świadomości drogi i celu, a z drugiej strony przeświadczeni na podstawie ksiąg naszych, iż przy dzisiejszych tak niestosunkowo zwiększonych ciężarach bez znaczniejszej pomocy nie jesteśmy w stanie przetrwać tych ostatnich lat kilku, dzielących nas od otwarcia nowego teatru, uciekamy się w imię dobra instytucyi, z niezachwianą wiarą do Wysokiego Sejmu i prosimy:

Wysoki Sejm raczy subwencyę przyznawaną dotychczas scenie lwowskiej podwyższyć przynajmniej o dwadzieścia tysięcy złr. rocznie, a to aż do otwarcia nowego teatru“.

Uroczystość wojskowa w Berlinie.

Dnia 4 b. m. przed południem — jak już donieśliśmy wczoraj krótko — odbyło się w ogrodzie królewskim wręczenie wstęg do chorągwi, ofiarowanych przez cara Mikołaja II. pułkowi imienia cara Aleksandra. Cesarz w towarzystwie wysłannika cara, pułkownika Nepokojczyckiego i innych dostojników wojskowych przejechał przed frontem batalionów, poczem przytwierdzono wstęgi. Na jednej z nich znajduje się imię cara i rok 1894, na drugiej białej, orzeł dwugłowy i rok 1896.

Pułkownik Nepokojczycki odczytał przemówienie w języku niemieckim. Następnie komendant pułku, pułkownik Moltke wyraził podziękowanie, zakończone trzykrotnym okrzykiem na cześć szefa pułku, cara Mikołaja. Cesarz Wilhelm uściskał potem rękę pułkownika Niepokojczyckiego. Na zakończenie defilował pułk przed cesarzem.

Po tej uroczystości odbyło się w królewskim zamku śniadanie, podczas którego cesarz Wilhelm wzniósł następujący toast na ręce pułkownika Nepokojczyckiego:

Szanowny panie pułkowniku! Proszę pana, abyś był tłómaczem moich uczuć i pośrednikiem w podziękowaniu, które wypowiadam w imieniu pułku Jego cesarskiej Mości, jakoteż w imieniu całej mojej armii za ten nowy dowód łaskawości okazany pułkowi. Jego cesarska Mość nie mógł uczynić milszego podarunku; bo cóż jest żołnierzowi droższe i co ceni wyżej niż swą chorągiew? On przysięga na tę chorągiew, służy pod nią, walczy za nią i ginie za nią. Do objawów łaski byłego szefa pułku, pochodzących z epoki, bogatej w laury i przywodzących na myśl czyny, w które zwłaszcza miesiąc luty obfitował ze względu na stosunki braterstwa broni między wojskami Jego ces. Mości a mojemi w ubiegłych dniach, przyłączają się godnie nowe wstęgi do chorągwi. Pułk i moja armia odczuwają całą doniosłość tego odznaczenia i dziękują za nie z całego serca.

Proszę zapewnić Ces. Mość, że pułk nie tylko będzie z dumą spoglądał na te wstęgi u chorągwi, lecz zawsze ze szczególniejszą wdzięcznością przypominać sobie będzie ów dzień, w którym Jego ces. Mość z własnego natchnienia stanął na czele pułku i wprowadził go wśród zapału ludności do miasta Wrocławia, którego nazwa zawsze przypominać będzie stosunki przodków monarchy rossyjskiego z moimi przodkami. Wznosimy nasze kielichy i pijemy na cześć Jego ces. Mości, najwyższego szefa pułku gwardyjskiego imienia cesarza Aleksandra. Hurra, hurra, hurra!

Na ten toast cesarza niemieckiego odpowiedział pułkownik Niepokojczycki: Zapewniam Waszą ces. Mość, że podam wiernie do wiadomości mojego cesarza łaskawe słowa Waszej Ces. Mości. A teraz wznoszę okrzyk: Cesarz Wilhelm niech żyje, żyje, żyje!

Głosy korespondentów warszawskich do pism rossyjskich.

W korespondencyi warszawskiej *St. Piet. Wiedomosti*, podpisanej przez Nabludatiela, znajdujemy następujący ustęp, odnoszący się do spisu ludności w gubernii siedleckiej:

„Próbny spis ludności, przeprowadzony tymi dniami w siedleckiej gubernii, wywołał zamięszanie, a w niektórych miejscowościach nawet rozruchy wśród upornie obstającej przy unii „prawosławnej“ ludności, zwłaszcza w powiatach radzyńskim, siedleckim, bielskim, sokołowskim i konstantynowskim. Po wsiach włościanie przyjmowali rachmistrzów, wybranych przeważnie z pomiędzy nauczycieli ludowych i pisarzy gminnych, nader nieprzyjaźnie; niektórzy zamykali domy i uciekali, inni nie chcieli odpowiadać na zapytania, inni wreszcie żądali, aby ich zapisać, jako katolików. W innych wsiach rachmistrze przeprowadzili wprawdzie swoje prace, ale włościanie, wzburzeni pogłoskami, że ich chcą ostatecznie utwierdzić w prawosławiu, przybyli do mieszkania rachmistrzów, odebrali od nich karty spisowe i zniszczyli je. Podobne napady były urządzane na gminne urzędy, dla zniszczenia materyałów spisu. W wielu miejscowościach aresztowano kierowników tego ruchu.

W ogóle widać, że kartki spisowe mają w oczach tutejszej ludności znaczenie nie statystycznego materyału, ale jakichś cywilno-państwowych dokumentów. Nie mając pod ręką faktów, nie mogę osądzić, czy te nieporozumienia wyniknęły same z siebie, czy też sprawcami ich były osobistości, nie należące do włościan. W każdym razie próba wykazała, że i sam spis, który się odbędzie dnia 28 stycznia (st. st.), nie przejdzie całkiem gładko. Mamy nadzieję, że władze miejscowe skorzystają z czasu, jaki mają przed sobą, aby wyjaśnić „upornie“ przy Unii stojącej ludności cele spisu i przekonać ją, że zapisy na kartkach spisowych nie mogą mieć wpływu na kwestyę religijnej przynależności poszczególnych osób. Przytem jeszcze raz pozwalamy sobie wyrazić zdanie, że o zamieszkach nie mogłoby być mowy, gdyby każdy miał możność wymienić to wyznanie, do jakiego sam się zalicza.

Mówią, że w czasie podobnego spisu w siedleckiej gubernii niektórzy rachmistrze postępowali nietaktownie z ludnością. Zastąpiono ich oficerami 39 dragońskiego nerwskiego pułku, którzy chętnie ofiarowali swoje usługi miejscowej administracyi“.

Ten sam korespondent ponownie występuje ostro przeciw cenzurze warszawskiej i na nią zwala odpowiedzialność za fałszywy stosunek między polskiem a rossyjskiem społeczeństwem.

Grażdanin dowiaduje się z dobrze rzekomo poinformowanych kół warszawskich, że w zarządzie generał-gubernatorstwa warszawskiego nie zajdą na teraz żadne zmiany osobiste. Wszelkie w tym przedmiocie pogłoski dziennikarskie są wedle tego organu przedwczesne.

Korespondent *Nowego Wremienia* upiera się gwałtem przy dawnem swojem twierdzeniu, że wśród duchowieństwa i społeczeństwa polskiego istnieje jakiś ruch w duchu unarodowienia Kościoła, czego rzekomo prasa polska nie widzi. Oczywiście jednak korespondent nie przytacza żadnych dowodów owego ruchu, powołując się wciąż jedynie na fakt, zaszły za namiestnictwa hr. Berga.

Inny korespondent tego pisma przemawia za potrzebą urządzenia w Warszawie stałej sceny rossyjskiej i tak pisze: „Jednym z głównych względów jest konieczność zabezpieczenia od spolszczenia się urodzonych tu lub tylko wychowanych synów i córek, przeniesionych na służbę urzędników i oficerów rossyjskich. Sprawie spolszczenia ich, a liczba spolszczonych Rossyan jest już bardzo wielka i nieustannie wzrasta, teatr rossyjski byłby wielkiem przeciwdziałaniem. Wpływowi polskiej sceny trzeba przeciwstawić wpływ teatru rossyjskiego, jeżeli są pieniądze na roczne subsydyum w sumie 60 000 rubli dla sceny polskiej, to powinny się znaleźć dla podtrzymania teatru rossyjskiego. Trzeba, żeby urodzeni tu lub wychowani Rossyanie widzieli rossyjskie życie na scenie i żeby choć ze sceny usłyszeli prawidłowy język rossyjski“.

W zakończeniu autor korespondencyi przytacza mnóstwo wyrazów i frazesów rossyjskich, naszpikowanych polonizmami, a urobionych już przez pobyt Rossyan w Warszawie i obcowanie z ludnością polską, zarzuca redakcyi *Dziennika Warszawskiego* błędy w języku rossyjskim, popełnianie polonizmów, również taki sam zarzut stawia istniejącemu w Warszawie Stowarzyszeniu amatorów sztuki scenicznej, w którem damy amatorki, według twierdzenia korespondenta, fatalnie mówią po rossyjsku.

KRONIKA

Lwów, 6 lutego.

— **U Najj. Pana** pojawiła się deputacya Stowarzyszenia dziennikarzy „Concordia“, złożona z prezydyum. Najj. Pan przyjąwszy łaskawie zaproszenie na bal, rozmawiał przez czas dłuższy o stosunkach Stowarzyszenia.

— **Wiadomości kościelne.** Dyecezya tarnowska: Prezentę na probostwo w Kolbuszowej, otrzymał ks. Jan Markiewicz, dotychczasowy prob. w Korzennej. — Zamianowany notaryuszem w dekanacie czchowskim ks. Jan Wiejaczka, prob. z Wojakowej. — Przeniesieni księża: Franciszek Rączka z Krużlowej do Radgoszczy, Ignacy Mordarski z Radgoszczy do Krużlowej, Kazimierz Salewski z Zaborowia do Radłowa, Ignacy Rajczak z Radłowa na administratora do Żabna, Władysław Naturski z Łęk dolnych do Zaborowia. — Konkurs na probostwo w Żabnie rozpisany do 27 b. m.

Zmiany w klerze zakonnym: O. Markolin Skałuba, Dominikanin, mianowany kooperatorem przy kość. paraf. w Tyśmienicy. — Jurysdykcyę otrzymali OO. Dominikanie: Konstanty Jakubowski, przeor i Marcin Rymarczyk w Żółkwi, Ludwik Dziurzyński w Podkamieniu. — W klasztorze lwowskim OO. Bernardynów teologię wykłada O. Marek Tatka, filozofię O. Kapistran Cieślik; obaj zdali egzamina przepisane w Rzymie roku zeszłego.

— **Dar.** Dr. Leon hr. Piniński, profesor Uniwersytetu lwowskiego, oraz poseł na Sejm i do Rady państwa, złożył — jak corocznie — na ręce dziekana wydziału prawa i umiejętności politycznych kwotę 1000 zł., przeznaczoną na stypendyum dla kandydata do docentury w jednym z Uniwersytetów krajowych.

— **Bal prasy** stanie się już w najbliższej przyszłości faktem dokonanym. Sale kasynowe przybrały już odświętną postać, wyróżniającą się korzystnie od przeciętnej balowej dekoracyi i oryginalnością pomysłów i bogatą ornamentyką. Główną wszakże ozdobą balu prasy, pozostanie wyborowe towarzystwo, ożywiające corocznie to zebranie, gromadzące z reguły wszystko, co stolica kraju posiada wybitnego w swych murach. Dla tego też wieczór dziennikarski dalekim jest od cienia kastowości, cechującej przeważną część naszych zabaw publicznych i dla każdego chcącego poznać całe towarzystwo lwowskie, najlepszą pod tym względem przedstawia sposobność.

Członkowie komitetu balowego, którego biuro mieści się od wczoraj w hotelu Żorża (pokój nr. 7), zbiorą się przed godziną 9 wieczorem w sali kasynowej, celem pełnienia obowiązków gospodarskich. Odznaki otrzymają na miejscu.

W uzupełnieniu dotychczasowych wiadomości, zaczerpniętych w komitecie balowym, pospieszamy donieść, że urządzeniem zimnego bufetu w małej sali kasynowej, zajęła się p. Leontyna Wernerowa, a panie: Mieczysławowa hr. Pinińska, oraz Włodzimierzowa Skrzyńska, podjęły się łaskawie sprzedaży szampana.

Kapelmistrz 30 p. p. pan Roll, poświęcił balowi prasy najświeższy swój utwor mazurowy p. t.: „Ostatnie wiadomości“.

Przepyszną ozdobę sali balowej, przystrojonej z prawdziwie wytwornym gustem, stanowić będzie wonny wodotrysk, urządzony staraniem miejscowej firmy Bogdanowicza.

— **Egzamin** z rachunkowości państwowej, złożyła w c. k. Namiestnictwie p. Józefa Skibińska.

— **Nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej,** odbędzie się dzisiaj w sobotę, 6 b. m. o godzinie 6 wieczorem. Na porządku: Sprawa nakładania dodatków do podatków na cele szkolne i petycya w tej sprawie do Sejmu.

— **Od kilku dni** mamy w mieście naszem niezwykłego gościa. Jest nim ks. Edward Stanisław Ortved, misyonarz apostolski z Kopenhagi, gorąco polecony przez tamecznego biskupa. Ks. Ortved, to niepospolita i godna szacunku osobistość. Poznawszy w młodości historyę polską, upodobał sobie szczególnie Polaków, przeszedł na łono Kościoła rzymsko-katolickiego i poświęcił się cały na usługi rodaków naszych w Danii. Został więc duszpasterzem robotników polskich do Danii na robotę polną corocznie podążających i bawiących tam przeszło połowę roku, zwłaszcza na południowych wyspach. Dla nich to właśnie wznosi żarliwy kapłan z funduszów własnych i składek świątynię w Mariebo, na wyspie Lolland. Przyswoiwszy sobie wybornie język polski, każe ks. Ortved do wychodźców naszych po polsku, a to wpłynęło na nich tak, iż garną się do swojego „księżyka“ z miłością i ufnością dzieci. Do Lwowa zawitał ks. Ortved z Królestwa, Szląska i Poznańskiego, gdzie odwiedzał licznych swoich parafian. Do wykończenia wymarzonego dzieła ks. Ortveda, brak jeszcze pewnych funduszów. Pośrednictwa w ich zebraniu podjęli się Adam ks. Sapieha i Andrzej ks. Lubomirski, oraz redakcye czasopism. Do nich to więc, uznający żarliwą misyonarską działalność i poświęcenie ks. Ortveda, należy zwracać się z wdowim groszem!

— **W Kasynie miejskiem** odbył się wczoraj bankiet na cześć p. Germana, twórcy libretta „Goplany“.

— Z Towarzystwa politechnicznego. Zgromadzenie tygodniowe odbędzie się we środę, dnia 10 b. m. o godzinie 7 wieczorem w lokalu Towarzystwa, Rynek l. 30. Na porządku dziennym: Wykład p. Zdzisława Podgórskiego: „O wybuchach gazów w kopalniach wosku ziemnego i nafty“ i komunikat p. Bolesława Darowskiego: „O wązkotorowej kolejce w Synowódzku“.

— Odczyt. P. Józef Popowski, znany zaszczytnie autor kilku politycznych rozpraw i były deputowany do Rady państwa, miał wczoraj w Kole literackiem zajmujący odczyt o solidarności narodowej i solidarności Koła polskiego. W końcu odczytu zaznaczył prelegent konieczność utrzymania solidarności Koła polskiego w Wiedniu. Słuchacze oklaskami dziękowali szanownemu mowcy.

— Czytelnia polska akademików górniczych w Leoben. Na walnem zgromadzeniu d. 2 b. m. po udzieleniu absolutoryum i wyrażeniu uznania ustępującemu wydziałowi, w skład nowego wydziału weszli pp.: Stanisław Skoczylas, przewodniczący, Bolesław Faszczewski, sekretarz, Jerzy Buzek, skarbnik, Tadeusz Kropaczek, bibliotekarz, Wiktor Strzemeski, zawiadowca lokalu, Henryk Kikinger, zawiadowcza czasopism, Jan Gwiazdonik, zast. bibliotekarza; komisya rewizyjna: dr. Julian Czapliński, Jan Zaborowski.

— W dzienniku urzędowym dzisiejszego numeru *Gazety*, znajduje się program jarmarków na remonty, które się odbędą w Galicyi i na Bukowinie na wiosnę b. r., wyłącznie dla c. k. obrony krajowej.

— Z Obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 6 lutego godzina 10 rano 1897.

Dnia	Godz.	Barometr mm. *	Temperatura °C.	Wiatr kierunek	Wiatr siła	Zachmurzenie nieba (** 0—10)
5/2	2 połud.	767 03	— 5 0	NW	3	3
5 2	9 wiecz.	768·04	—10·3	SW	1	0
6/2	7 rano	764·49	—11·4	E	3	3

Najwyższa temperatura od 7 rano dnia 5 lutego do 7 rano dnia 6 lutego b. r. była —5·0°C., najniższa —13·5 C.

Barometr opada.

*) Podane stany barometru są zredukowane do poziomu morza i przy temperaturze 0°C. Chcąc oznaczyć stan barometru dla pewnej wysokości n metrów, należy w wysokości $\frac{n}{11}$ mm. odjąć.

**) 0 Pogodnie.

**) 10 całkiem zachmurzone.

— Pomnik ś. p. Matejki. Rada miasta Krakowa na wczorajszem tajnem posiedzeniu w myśl wniosku osobnej komisyi, przedstawionego przez wiceprezydenta dr. Jakubowskiego, uchwaliła: Dla uczczenia ś. p. Matejki postawić mu w kościele Maryackim (w prawej kaplicy naprzeciw ołtarza Pana Jezusa) pomnik w marmurze (płaskorzeźba) kosztem 4000 zł. Wykonanie tego pomnika powierzono rzeźbiarzowi Cypryanowi Godebskiemu.

— Na posiedzeniu krakowskiej Rady miejskiej w dniu 4 b. m., radny miasta Michał Chyliński, wiceprezes Towarzystwa dziennikarzy polskich przedłożył imieniem sekcyi szkolnej wniosek o przystąpienie gminy m. Krakowa w charakterze członka wspierającego do Towarzystwa dziennikarzy polskich. Motywując ten wniosek, przedstawił referent cel Towarzystwa i dotychczasową jego działalność i stwierdził. iż Towarzystwo rozwinęło się bardzo pomyślnie, dzięki gorliwemu i wszechstronnemu poparciu ze strony społeczeństwa. Do Towarzystwa w charakterze członków wspierających przystąpiły poważne instytucye i wybitne osobistości kraju naszego. Chcemy w tem widzieć dowód, iż cele i zadania, jakie sobie Towarzystwo założyło, są szlachetne i że znalazły sympatyczny oddźwięk wśród społeczeństwa. I nie dziw. Społeczeństwo bowiem wie, iż u nas nie ma dzienników tak bogatych i zasobnych, aby współpracownikom swoim mogły zapewnić trwały byt i zabezpieczyć przyszłość im i ich rodzinom. A jednak zawód dziennikarski jest służbą publiczną i to służbą żmudną i najbardziej wyczerpującą. Wśród twardej, codziennej, denerwującej pracy, wśród natłoku często bardzo bolesnych wrażeń i uczuć, targa dziennikarz polski przedwcześnie swoje siły duchowe i fizyczne niepewny nigdy przyszłości ani dla siebie, ani dla swej rodziny. Tę przyszłość chce mu zabezpieczyć Towarzystwo i w tem leży prawdziwie szlachetny i humanitarny jego cel. Towarzystwo obejmuje dziennikarzy rozmaitych stronnictw i odcieni politycznych, odzwierciedlających narodową opinię kraju. Wobec tego tem śmielej mogło się ono odezwać o pomoc i poparcie do ogółu społeczeństwa naszego. Gdy Rada miasta Lwowa przystąpiła do Towarzystwa z wkładką roczną 200 zł., zwróciło się Towarzystwo z tą samą prośbą do Rady miasta naszego. Chodzi tu w pierwszym rzędzie o zasiłek materyalny, ale nie potrzeba dodawać, iż Towarzystwo wysoce cenić sobie będzie to moralne poparcie, jakiego mu udzieli świetna reprezentacya miasta Krakowa przez wpisanie się w poczet jego członków wspierających. Na podstawie jednomyślnej uchwały sekcyi szkolnej przedkłada referent następujący wniosek: Gmina miasta Krakowa przystępuje do Towarzystwa dziennikarzy polskich, jako członek wspierający ze stałą roczną wkładką w kwocie 200 zł., a to poczynając od roku budżetowego 1897.

Wniosek powyższy uchwaliła Rada miasta Krakowa bez dyskusyi jednogłośnie.

Notatki literacko-artystyczne.

Trzeci koncert gal. Towarzystwa muzycznego, należał do bardzo udatnych produkcyj bieżącego sezonu, tak pod względem programu, jak i wykonania. Na pierwszem miejscu wymienić tu należy koncert skrzypcowy Beethovena, odegrany przez prof. Wolfsthala z towarzyszeniem orkiestry gal. Towarzystwa muzycznego.

Koncert ten w literaturze skrzypcowej dotąd niezrównany, wymaga od artysty połączenia klasycznego spokoju z wielkim tonem i zupełnem opanowaniem techniki: p. Wolfsthal posiada niewątpliwie dużo spokoju, piękny ton — a co do techniki, to chyba mało skrzypków znajdzie z którymiby się nie mógł zmierzyć. Z ogromną brawurą odegrał p. Wolfsthal kadencye Joachima, które przy nagromadzeniu niesłychanych trudności technicznych, odznaczają się bardzo dobrym smakiem i klasycznym stylem.

W p. Melcerze powitaliśmy wczoraj dyrygenta i poznali zarazem nowe dzieło tego utalentowanego kompozytora. Ballada jego „Pani Twardowska“ na chór mieszany z orkiestrą posiada bardzo wiele rozmaitości harmonijnej i odznacza się pięknem przeprowadzeniem kontrapunktycznem; obok tej ballady odspiewał chór męski Gounoda „Chant des Compagnons“, rzecz nieco banalną.

Koncert rozpoczęła orkiestra smyczkowa odegraniem znanych już z ostatniego koncertu pięknych „Melodyj norweskich“ Griega. Wykonanie ich wczorajsze było jeszcze staranniejsze w szczegółach, wskutek czego melodye te dziwną swoją precyzyą zupełnie podbiły słuchaczy.

Na zakończenie odegrała pełna orkiestra Masseneta „Scènes pittoresques“, cztery utwory muzyczne, zarówno interesujące pod względem inwencyi, jakoteż efektowne pod względem formy.

Br.

Przegląd literacki. Pierwszy tegoroczny zeszyt *Przeglądu literackiego* odznacza się doborem treści rozmaitością. Wspomnieć wypada o niezwykle ciekawym artykule dr. Adama Chmiela: „Dzieła A. Mickiewicza w Rzeczypospolitej krakowskiej“. Po nim ceniony krytyk i artysta p. Józef Kotarbiński zdaje sprawę z nowych studyów w języku polskim o „Hamlecie“ (Matlakowskiego i Łabińskiego); recenzent podaje i własne poglądy na „Hamleta“. W dziale sprawozdań omówionych jest dziesięć książek: p. H. Bartoszewicz pisze o „Studyach literackich“ pr. J. Tretiaka; p. R. Zawiliński o powieściach Grudzińskiego i Znicza (Paprockiej); D. Stanisław Schneider o przekładzie „Iliady“ dokonanym przez L. Rydla i t. d. W nowo wprowadzonej do *Przeglądu literackiego* rubryce „Przegląd przeglądów“, mamy naprzód streszczenie artykułu Wład. Zagórskiego (Chochlika) o bohaterze poematu Słowackiego: „W Szwajcaryi“. Dalej idą „Czeskie wspomnienia z Warszawy“, będące streszczeniem dwóch fejletonów Edwarda Jelinka w praskiej *Politik*. Rubrykę tę wypełniają wreszcie: przyczynek do życiorysu Adama Asnyka i pogląd na krytykę teatralną pióra dr. F. Konecznego. „Biblioteka czasopism“, „Rzeczy polskie w obcych literaturach“, „Wiadomości literackie“ i t. d. opracowane ze zwykłą a uznaną ogólnie starannością, podają obraz naszego ruchu piśmienniczego z ostatnich paru miesięcy ubiegłego roku.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcyą dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś w sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej „Otello“, tragedya w 5 aktach Szekspira.

Wieczorem po raz czwarty „Goplana“. opera romantyczna w 3 aktach a 5 odsłonach Wł Żeleńskiego.

W niedzielę o 3 popołudniu „Szklana góra“, baśń ze spiewami i tańcami w 5 aktach Z. Sarneckiego.

Wieczorem o pół do 8 po raz ośmnasty „Sprzedana narzeczona“, opera w 3 aktach Fr. Smetany.

W poniedziałek po raz pierwszy „Matki“, sztuka w 4 aktach Jerzego Hirschfelda, tłomacz. Edwarda Lubowskiego.

We wtorek po raz piąty „Goplana“.

We środę po raz drugi „Matki“ sztuka w 4 aktach Jerzego Hirschfelda.

Sejm.

Lwów, 6 lutego.

(10 posiedzenie 2 sesyi VII. peryodu).

(§) JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, otwiera o godzinie 10 m. 40 przed południem posiedzenie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj, które przydzielono komisyom do załatwienia. Ogółem wpłynęło dotąd 2037 petycyj.

P. d'Abancourt popiera petycyę gm. Łukawiec ad Wiszniów, o wydzielenie z okręgu politycznego rohatyńskiego i sądu bursztyńskiego, a przydzielenie do pow. administr. żydaczowskiego. Mowca wnosi, polecenie komisyi prawniczej, ażeby jeszcze w bieżącej sesyi przyszła do Sejmu ze sprawozdaniem. Wniosek ten uchwalono.

Odczytano złożone do laski marszałkowskiej wnioski.

P. Małachowski wnosi o polecenie Wydz. kraj., aby wdrożył ponownie rokowania z Rządem w przedmiocie nadania gm. m. Lwowa prawa poboru opłat gminnych od przeniesienia własności nieruchomości i od spadków na rzecz miejscowego funduszu ubogich i aby Wydział krajowy przedłożył w tym względzie projekt ustawy.

P. Małachowski wnosi, polecenie Wydz. krajowemu, aby przedłożył jak najrychlej projekt ustawy o wykonaniu opieki nad ubogimi i w projekcie tym z uwagi na skutki, które ustawa z 5 grudnia 1896 dz. p. p. nr. 232 wywrze na fundusze większych gmin, uwzględnił konieczność spółdziałania w tej mierze funduszów powiatów i kraju.

P. Abrahamowicz wnosi imieniem komisyi budżetowej, aby petycye dziś odczytane i te, które jeszcze wpłyną i będą w związku z budżetem, zostały odesłane Wydz. kraj. do załatwienia. Mowca oświadcza, że budżet jest już na ukończeniu. Wniosek ten uchwalono.

Izba uchwala udzielenie urlopu p. Sozańskiemu z powodu śmierci brata do końca sesyi sejmowej.

Przystępując do porządku dziennego odsyła Izba w pierwszem czytaniu sprawozdania Wydz. krajowego:

a) w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Horodence na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 18.000 zł. celem pokrycia reszty kosztów budowy drogi powiatowej z Niezwisk do Obertyna do komisyi administracyjnej;

b) w przedmiocie zmiany i uzupełnienia uchwały sejmowej z 8 lutego 1895 co do poparcia kolei lokalnej Trzebinia-Skawce do komisyi kolejowej;

c) w przedmiocie zmiany postanowień uchwał sejmowych z 8 lutego 1895, 7 lutego 1896 i 8 lutego 1896 co do poparcia budowy kolei lokalnej Chabówka-Nowy Targ-Zakopane do komisyi kolejowej.

Nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku posła Milana o zniżenie w budżecie szkolnym kredytu na konferencye okręgowe i użycia uzyskanej w ten sposób oszczędności na polepszenie płac nauczycieli.

P. Milan domaga się w swym wniosku polecenia Wydziałowi krajowemu, by w przyszłym preliminarzu budżetu szkolnego na rok 1897 wstawił w rubryce „na konferencye okręgowe“ kwotę 20.000 zł., a z zaoszczędzonych w ten sposób 12.618 zł. utworzył podstawę do projektu ustawy, którąby 25 prc. nauczycieli w V. klasie, pobierających 400 zł., podniosła na 50 prc., ażeby w przyszłości 50 prc. nauczycieli V. klasy pobierało rocznej płacy 400 zł., a 50 prc. nauczycieli otrzymało niższy wymiar 350 zł.

Projekt powyższej ustawy ma być przedłożony na najbliższej sesyi sejmowej.

Wniosek odesłano do komisyi szkolnej.

Nastąpiło z kolei pierwsze czytanie wniosku posła Styły o zmianę ustawy z dnia 2 lutego 1892 l. 17 Dz. u. kr. w tym duchu, by obowiązek utrzymywania akuszerek okręgowych został zniesiony.

P. Styła domaga się w swym wniosku polecenia Wydziałowi kraj. wypracowania i przedłożenia już na najbliższej sesyi zmiany §. 17 u. kr. z dnia 2 lutego 1892 r. w tym duchu, aby obowiązek utrzymania akuszerek okręgowych ustał, a fundusz przeznaczony na utrzymanie akuszerek okręgowych był użytym na stypendya dla kandydatek z pośród kobiet wiejskich, pragnących się kształcić na akuszerki, aby w każdej wsi była akuszerka ukwalifikowana.

Stypendya te mają być rozdawane corocznie tak długo, dopóki potrzeby w tym względzie nie będą zupełnie zaspokojone.

Wniosek odesłano do komisyi sanitarnej.

Nastąpiło z porządku sprawozdanie komisyi przemysłowej o przedłożeniu Wydziału krajowego w przedmiocie popierania przemysłu krajowego. Sprawozdawca pos. Żardecki.

Komisya wnosi:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego i dołączone do niego sprawozdanie z czynności komisyi krajowej dla spraw przemysłowych w zakresie szkół i warstatów zawodowych.

II. Sejm przeznacza do rozporządzenia Wydziału krajowego kwotę 4000 zł. tytułem bezprocentowej pożyczki dla gminy Kalwaryi Zebrzydowskiej, celem umożliwienia jej wystawienia budynków na umieszczenie krajowej szkoły stolarskiej w Kalwaryi Zebrzydowskiej i wstawia tę kwotę do budżetu krajowego na rok 1897.

III. 1) Sejm przeznacza do rozporządzenia Wydziału krajowego kwotę 15.000 zł. na urządzenie oddziału tkactwa mechanicznego w krajowej szkole tkackiej w Krośnie, płatną w dwóch ratach w r. 1897 i 1898.

2) Sejm wstawia do budżetu krajowego na r. 1897 kwotę 7.000 zł. jako I. ratę sumy ad 1) i poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby kwotę 8.000 zł. tytułem II. raty tej sumy wstawił do preliminarza budżetu krajowego na rok 1898.

IV. 1. Sejm udziela Stanisławowi Leopoldowi Maksymilianowi 3-ga imion Daczyńskiemu, nauczycielowi rysunków w krajowej szkole garncarskiej w Kołomyi *veniam aetatis*.

2) Sejm paleca Wydziałowi krajowemu, ażeby stabilizował Stanisława Leopolda Maksymiliana 3-ga imion Daczyńskiego na posadzie nauczyciela rysunków w krajowej szkole garncarskiej w Kołomyi, przyznał mu stałą płacę w kwocie 1200 zł. rocznie, oraz przyznał mu prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi, wymienionymi w §. 12 ust. 2 lit. b) statutu emerytalnego i prawo do trzech pięcioleci po 150 zł.

Służba, wliczalna do emerytury, zaczyna się liczyć od dnia 16 sierpnia 1890, do kwinkweniów zaś od dnia przyznania mu stałej płacy.

V. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesyi sejmowej przedłożył projekt zaprowadzenia oddziału tkactwa mechanicznego przy krajowej szkole sukienniczej w Rakszawie.

W rozprawie ogólnej nad powyższymi wnioskami zabrał głos p. Szczepanowski i postawił dodatkową rezolucyę o wezwanie Rządu, aby począwszy od roku 1898 zapewnił drobnym przemysłowcom dostawę przynajmniej połowy potrzebnego corocznie obuwia dla armii.

P. Średniawski wnosi dodatkową rezolucyę e polecenie Wydziałowi krajowemu, aby zbadał możliwość założenia szkoły kapelusznictwa w Myślenicach i przedłożył Sejmowi wnioski.

P. Merunowicz o polecenie Wydziałowi krajowemu zbadania sprawy udzielenia pomocy ze strony kraju na koszta postawienia budynku dla szkoły tkackiej w Glinianach i celem należytego urządzenia technicznego dla nauki wyrobu dywanów strzyżonych i kilimków, jakoteż materyi na szaty liturgiczne.

Sprawozdawca p. Żardecki zgodził się imieniem komisyi na rezolucyę p. Szczepanowskiego, a imieniem własnem na rezolucye pp. Średniawskiego i Merunowicza.

Izba uchwala wnioski komisyi, oraz wszystkie trzy dodatkowe rezolucye.

Nastąpiły z kolei sprawozdania o petycyach, które załatwiono w następujący sposób:

Petycyę Jana Trembeckiego, majstra lakierniczego we Lwowie o udzielenie subwencyi z funduszu przemysłowego. (sprawozdawca poseł Żardecki) odstąpiono Wydz. kraj. do odpowiedniego załatwienia.

Petycyę miasta Rohatyna o wyjednanie Najwyższej sankcyi dla ustawy krajowej z r. 1895 regulacyi środkowej części Gniłej Lipy, (sprawozdawca poseł Gorayski), przekazano Wydziałowi kraj. z wezwaniem, aby dołożył wszelkich starań celem usunięcia przeszkód i wyjednania Najwyższej sankcyi.

Petycyę gmin i obszarów dworskich powyżej Podgórza o obwałowanie Wisły i regulacyę Wilgi i Skawinki, (sprawozdawca poseł Gorayski), odstąpiono Wydz. kraj. do zarządzenia zdjęć i projektów w myśl programu regulacyi wód z r. 1894.

Petycyę miasta Żydaczowa o regulacyę rzeki Stryja (sprawozdawca poseł Gorayski) odstąpiono Rządowi do zbadania i zarządzenia lokalnych robót ochronnych.

Petycyę gminy miasteczka Maków o regulacyę rzeki Skawy (sprawozdawca Gorayski), odstąpiono Rządowi do zbadania i ewentualnego zarządzenia robót ochronnych.

Petycyę gminy Łącko i Łączki o regulacyę potoków Czarna Woda i Lichnia (sprawozdawca pos. Gorayski). odstąpiono Wydziałowi krajowemu do zbadania i zaprojektowania lokalnej regulacyi, ewentualnie wyjednania w Ministerstwie rolnictwa wypracowania projektu potrzebnych zabudowań potoków górskich.

Petycyę gminy Mikluszowice o obwałowanie rzeki Raby (sprawozdawca pos. Gorayski), przekazano Wydziałowi krajowemu z wezwaniem przyspieszenia projektu obwałowania Wisły i lewego brzegu Raby w powiecie bocheńskim wraz z regulacyą Dzwinki.

Nastąpiło sprawozdanie komisyi sanitarnej z petycyi Rady powiatowej w Przemyślanach o uznanie szpitala powiatowego w Przemyślanach powszechnym i publicznym. Sprawozd. pos. Olpiński.

Komisya wnosi:

Sejm upoważnia Wydział krajowy na podstawie art. II. ustawy z dnia 12 grudnia 1869, dz. ust. kr. nr. 8 z r. 1870 do uznania szpitala w Przemyślanach za powszechny i publiczny pod warunkiem:

a) Jeżeli Rada powiatowa przemyślańska urządzi szpital stosownie do przyjąć się mającego aktu fundacyjnego, zaopatrzy szpital we wszystkie potrzebne przyrządy, sprzęty, bieliznę i pościel na 42 łóżek, a z tego się wykaże przed Wydziałem krajowym;

b) Jeżeli wykaże się Rada powiatowa przemyślańska przed Wydziałem krajowym legalizowanym aktem fundacyjnym na rzecz szpitala w Przemyślanach, zatwierdzonym przez Wysokie c. k. Namiestnictwo, jako najwyższą władzę fundacyjną;

c) Jeżeli c. k. Namiestnictwo potwierdzi, że lokalności szpitalne odpowiadają obowiązującym sanitarno-policyjnym przepisom;

d) wreszcie, jeżeli Rada powiatowa przemyślańska zabezpieczy koszta utrzymania w pierwszem półroczu.

Wnioski uchwalono bez rozprawy.

Z kolei załatwiono dalsze petycye: Petycyę p. Maryi z Komarów Rydlowej o udzielenie zasiłku, (sprawozd. pos. Żardecki),— przekazano Wydziałowi kraj. do zbadania i stosownie do wyniku badań odpowiedniego załatwienia.

Petycyę p. Antoniego Bilińskiego o policzenie mu w drodze łaski czasu służby spędzonej w charakterze sekretarza Rady powiatowej, do emerytury, (sprawozd. pos. Michalski), — załatwiono przychylnie, zezwalając na policzenie tych lat do emerytury krajowej.

P. Leonowi Paszkowskiemu prow. referentowi dla spraw kolejowych przy Wydziale krajowym, (sprawozd. pos. Michalski), — udzielono *veniam aetatis et studiorum.*

Maurycemu Machalskiemu, starszemu inżynierowi w krajowem biurze kolejowem, (sprawozd. pos. Michalski), — udzielono *veniam aetatis.*

Romanowi Bobrowskiemu, inżynierowi I. klasy biura kolejowego przy Wydziale krajowym (sprawozdawca poseł Michalski) udzielono *veniam aetatis.*

Andzejowi Imiałowi, asystentowi rachunkowemu krajowego biura kolejowego (sprawozdawca poseł Michalski) udzielono *veniam aetatis.*

Petycyę gminy Podsosnowa, powiatu bobreckiego, w sprawie rzekomo nieprawidłowego wydzierżawienia prawa polowania na gruntach tej gminy (sprawozdawca poseł Hamorak) odstąpiono Rządowi do ścisłego zbadania i odpowiedniego załatwienia.

Odczytano złożone do laski marszałkowskiej wnioski i interpelacye:

P. Małachowski wnosi projekt ustawy o zmianę statutu miasta Lwowa w tym kierunku, aby Wydział krajowy miał prawo zatwierdzania uchwał Rady miejskiej tyczących się nakładania wyższych dodatków t. j. nad 30 prc. podatków bezpośrednich, lub nad 50 prc. podatku konsumcyjnego. Dodatki przenoszące 50 prc. podatków bezpośrednich i 70 prc. podatku konsumcyjnego mogą być nakładane tylko na mocy ustawy krajowej.

P. Krempa interpeluje p. komisarza rządowego o położenie tamy trzebieniu lasów w powiecie mieleckim, tarnobrzeskim, ropczyckim i okolicy.

P. Warzecha interpeluje p. komisarza rządowego, iż dotąd nie odbyły się wybory do Rady powiatowej w Pilźnie z większej własności.

P. Kramarczyk interpeluje p. komisarza rządowego kiedy będzie utworzone probostwo w gminie Brzeszcze powiatu bialskiego.

P. Potoczek interpeluje p. komisarza rządowego, w sprawie wstrętnego gwałtu, jakiego dopuścili się ułani w Żółkwi w styczniu b. r., o czem była przed kilku dniami wzmianka w dziennikach.

Koniec posiedzenia o godzinie 12 minut 10; następne w poniedziałek 8 b. m., początek o godz. 10 przedpołudniem.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął we czwartek przed południem na dłuższej audyencyi prywatnej Najd. Arcyksięcia Fryderyka.

Najj. Pan przyjął we środę na osobnej audyencyi P. Ministra spraw zagr. hr. Gołuchowskiego.

We czwartek przyjął Najj. Pan na audyencyi ogólnej między innymi burmistrza miasta Wiednia dr. Strobacha, który prosił Monarchę, aby zaszczycił Swą obecnością stuletnią uroczystość hymnu ludowego w wiedeńskim Carltheater. Najj. Pan odpowiedział, według dzienników wiedeńskich, że z przyjemnością weźmie udział w patryotycznym obchodzie. — Uroczystość odbędzie się w d. 12 b. m.

We czwartek popołudniu odbył się u Najj. Pana w Burgu wiedeńskim obiad dworski, w którym wzięli udział gen. kaw. hr. Kalnoky i liczni inni dostojnicy wojskowi.

Najd. Arcyksiążę Otton przyjął we czwartek na audyencyi między innymi byłego i nowomianowanego *attachés* wojskowych włoskich, pułkowników Pollio i Nava, dalej *attachés* wojskowych: francuskiego br. Berckheim i rumuńskiego Demetresco oraz hr. Teodora Bolestę-Koziebrodzkiego.

Najd. Arcyksiążę Franciszek Salvator udał się z Wiednia do Zagrzebia, gdzie we czwartek, jak już wiadomo z depeszy, wziął udział w uroczystości chrztu najmłodszego Syna Najd. Swego Brata, Arcyksięcia Leopolda Salvatora.

Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu dolno-austryackiego posłowie Philippovich, Ofner i Kronawetter postawili i umotywowali wniosek, domagający się utworzenia urzędów nadzorczych nad mieszkaniami. Urzędy te mają być autonomicznymi organami administracyjnymi i podlegać kontroli władz politycznych. W skład ich mają wchodzić lekarze i budowniczowie. Następnie uchwalono kilka wniosków komisyi finansowej, dotyczących rozdziału subwencyi. Sejm odrzucił jednak wniosek komisyi finansowej, tyczący się udzielenia subwencyi dla potrzebujących pomocy sierót izraelickiej gminy wyznaniowej. — W ciągu dyskusyi przyszło do burzliwych scen, przyczem przewodniczący, zastępca marszałka dr. Strobach, przywołał do porządku posłów Schneidera i Noskego.

Komisya szkolna Sejmu dolnoaustryackiego obradowała nad wnioskami szkolnymi Verganiego i przekazała je Wydziałowi krajowemu.

W Sejmie morawskim, projekt klubu czeskiego, żądający przedłożenia Najj. Panu adresu w sprawie przyznania prawno-państwowej samoistności krajom korony czeskiej, uchwalił Sejm jednogłośnie na wniosek posła Tuczka przekazać komisyi, złożonej z 18 członków. Komunikat sejmowego klubu centrum oswiadcza, że klub głosował za wnioskiem posła Tuczka jedynie z parlamentarnej kurtuazyi; przeciwny jest bowiem poruszaniu wielkich politycznych kwestyj w Sejmie, nie zgadza się bezwarunkowo na prawno-polityczne stanowisko projektu i zastrzega sobie wyłuszczenie swoich poglądów podczas obrad w komisyi. Klub niemiecki zajął takie same stanowisko.

Warsz. Dniewn pisze: Donoszą nam z Wilna, że w stanie zdrowia generał-gubernatora wileńskiego Orżewskiego nie ma dotąd widocznej poprawy. Nie określono też dotąd ściśle charakteru choroby. Podobno tworzy się wrzód na kości biodrowej.

Dzienniki petersburskie zapisują ponownie pogłoskę o zniesieniu generał-gubernatorstwa wileńskiego i o przeniesieniu generał-gubernatora kijowskiego Ignatiewa na inne stanowisko.

Generał-gubernator warszawski ks. Imeretyński był w tych dniach na posłuchaniu u carowej matki.

Położenie na Krecie stało się w całem tego słowa znaczeniu groźnem i budzi też najżywsze obawy. Ruch rewolucyjny szerzy się i wybucha już na innych miejscach silnym płomieniem. Przybywający w Atenach przewódca wszystkich dawniejszych powstań kreteńskich, Hazimichalis, wystosował proklamacyę do Kreteńczyków, w której wzywa ich, wobec nowego rozpasania się fanatyzmu muzułmańskiego na wyspie, do chwycenia za broń i położenia raz na zawsze kresu panowaniu tureckiemu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 6 lutego. Najj. Pan polecił zapowiedzieć, że przybędzie na bal do Pana Prezydenta Ministrów hr. Badeniego. Bal ten odbędzie się jutro.

Wiedeń, 6 stycznia. *Wiener Zeitung* ogłasza: Radcy c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu: Józef Chaszczyński, Tadeusz Hordyński, Leopold Majewski, Roman Biliński, Julian Nestorowicz, Karol Jarosiewicz, Gustaw Neumann, Jan Czaban, Fryderyk Rieman mianowani starszymi radcami skarbu w obrębie galicyjskiej Dyrekcyi skarbu.

Wiedeń, 6 lutego. (*Tel. pryw.*) *Neue fr. Presse* występuje przeciwko znanemu doniesieniu dziennika *Nord*, jakoby Rossya, Francya i Niemcy porozumiały się względem postępowania w sprawach wschodnich, a tylko Austro-Węgry pozostały na uboczu. *Neue fr. Presse* oświadcza, że to doniesienie czyni wrażenie, jakoby *Nordowi* chodziło o to, żeby Rossya z żadnem innem mocarstwem, jak z Francyą, w sprawie Wschodu się nie porozumiała. Hr. Murawiew musiał w Berlinie pozostawić wrażenie, że Rossya życzy sobie szczerze, ażeby wspólna akcya mocarstw w Konstantynopolu odniosła skutek.

Praga, 6 lutego. Sejm czeski obradował wczoraj nad wnioskiem p. Russa o otwarcie dyskusyi nad ostatniem oświadczeniem Rządu w sprawie stosunków między Czechami a Niemcami w Czechach. Ponieważ poseł Russ jest chory, wniosek uzasadnił zastępca Marszałka krajowego poseł Lippert. Mowca krytykował wspomniane oświadczenie Rządu i podniósł, że oświadczenie to częścią wprawiło posłów niemieckich w zdumienie, częścią ich rozgoryczyło. Niemcy czescy z chęcią widzieliby przywrócone pokojowe stosunki, — przedtem jednak podstawa tej zgody musiałaby być jasno określona. W sprawie t. zw. zamkniętego niemieckiego okręgu językowego odrzucają Niemcy wszelkie aspiracye polityczne, godzą się jednak na wszystko, co odpowiada potrzebom praktycznym. Mowca podniósł dalej wierność Niemców dla Najj. Pana i ich lojalność. (Żywe oklaski z ław posłów niemieckich).

Namiestnik hr. Coudenhove zabrawszy głos, wyraził naprzód życzenie, aby drogi wiodącej do pokoju nie przysłaniały nieporozumienia i zbyt wybujała nieufność. Dla Rządu objektywne i spokojne omówienie jego deklaracyi może być tylko pożądanem, zwłaszcza, że deklaracya ta doznała w opinii publicznej z wielu stron tendencyjnego tłómaczenia. Rząd spodziewa się, że dyskusya wyjaśni w szczególności fałszywe twierdzenie, jakoby deklaracya była z góry umówiona przez Rząd z jednem ze stronnictw tej Izby; a zarazem sądzi, że dyskusya ta rozwieje powątpiewania, które się podniosły co do treści deklaracyi rządowej i że odeprze próby, często w prasie i na zgromadzeniach czynione, aby treści oświadczenia rządowego przypisywać znaczenie, nie odpowiadające faktom.

Słów deklaracyi rządowej nie można tak tłómaczyć, jakoby powątpiewano o lojalności narodu niemieckiego w Czechach. Lojalność ta jest wyższą ponad wszelką wątpliwość. Co się tyczy pogłosek o t. zw. rozporządzeniu językowem, nie odpowiadałoby godności Izby zapuszczać się w rozbiór dowolnych kombinacyj dziennikarskich na ten temat. Namiestnik oświadcza, że Rząd nic takiego nie uczyni, co przyniosłoby Niemcom ujmę pod względem kulturnym lub narodowym, a także i na przyszłość w kwestyach tego rodzaju nic się nie stanie bez poprzedniego porozumienia się z reprezentantami obu narodowości.

Po przemówieniach posłów Pradego i Opitza, zabrał głos poseł Herold i oświadczył, że Czesi domagają się równych praw w całym kraju z Niemcami; pragną oni, aby sprawa czeska rozwiązana została w całości, nie sądzą jednak, aby to utrudniało doprowadzenie ugody do skutku. Dla dwóch narodów, które z sobą nawzajem są tak blizko złączone pod względem ekonomicznym, których interesa są tak analogiczne, które stoją na tak równym sobie stopniu kultury, powinnoby być przecież rzeczą możliwą porozumieć się w sprawie językowej. Dopóki jednak oba języki w całem królestwie nie będą miały zupełnie równego znaczenia, Czesi nie mogą uczynić żadnego ustępstwa, a żaden Rząd i żaden Namiestnik nie zdoła przywrócić pokoju. (Oklaski z ław czeskich).

Poseł hr. Bouquoi podnosi, że oświadczenie rządowe wywarło wrażenie sympatyczne; w oświadczeniu tem widzi mowca poważne usiłowanie, dążące do przywrócenia stosunków pokojowych, a zarazem chęć uwzględnienia wszystkich środków, wiodących do tego celu. Jak słusznem zresztą było postąpienie Rządu, aby akcyę tę odroczyć na kilka miesięcy, dowodzą tego wygłoszone świeżo mowy. Nie jest to jeszcze atmosfera, w której możnaby ugodę przeprowadzić — i to jednak przyjść musi. Dzisiejsza mowa posła Lipperta pozwala już wnosić, iż rzeczywiście istnieje usposobienie, skłonne do pokoju. Od chwili, w której reprezentanci obu narodów okazują dążenie do wzajemnego porozumienia się, wielka posiadłość ziemska znajdzie się obok nich, gotowa do poparcia ich usiłowań.

Po przemowie dep. Vaszatego, uchwalono jednomyślnie wniosek wybrania komisyi, któraby przeprowadziła obrady nad deklaracyą rządową z dnia 26 stycznia b. r.

Tryest, 6 lutego. Dziennik urzędowy *Osservatore Triestino* ogłasza pismo Namiestnika do burmistrza Tryestu z zawiadomieniem, że Ministerstwo nie przychyliło się do prośby burmistrza o dymisyę i wzywa go, aby prowadził dalej w duchu statutu miejskiego poruczone mu sprawy. Co się tyczy dymisyi 33 radców miejskich, zauważał Namiestnik, że chociaż z powodu ustąpienia owych radców, rada miejska nie może odbywać prawomocnych zebrań, to pozostaje w mocy delegacya municypalna a to odpowiednio do przepisów statutu miejskiego.

Tryest, 6 lutego. Członkowie delegacyi miejskiej oświadczyli, że są gotowi urząd swój spełniać dalej. Wskutek tego także podesta dr. Pitteri pozostanie w urzędzie.

Berlin, 6 lutego. Imieniem Koła polskiego poseł dr. Komierowski przedłożył wczoraj w parlamencie niemieckim szereg zażaleń z powodu nieprzyjaznego zachowania się rządu w obec Polaków.

Kanclerz ks. Hohenlohe, odpowiadając na to, zaznaczył przedewszystkiem, że sprawa ta, jako wyłącznie pruska, nie należy przed forum parlamentu Rzeszy. Pomimo to kanclerz gotów jest określić w obec niej swoje stanowisko i oświadcza: Polskie prowincye stanowią część nierozdzielną państwa pruskiego, które nigdy nie zaniedbywało spełniać swoich obowiązków, gdy chodziło o ludność polską. Polacy muszą i powinni czuć się obywatelami państwa pruskiego. W obec siły faktów nadzieje Polaków doznać muszą gorżkiego rozczarowania. (Oklaski).

Następnie obradował parlament nad wnioskiem dep. Munkla, żądającym zaradzenia temu, aby w przyszłości władze państwowe nie były wystawiane na podejrzenia i napaści ze strony organów politycznej policyi. Sekretarz stanu Marschall wystąpił przeciw osobistym napaściom, których nie szczędził mu jeden z członków stronnictwa konserwatywnego. Dep. Mirbach zapewnił, że stronnictwo konserwatywne nie ma nic wspólnego z agitacyami prasy przeciw Marschallowi. Hr. Herbert Bismarck, polemizując z wywodami dep. Bebla, oświadczył, że pomiędzy aresztowanym komisarzem policyi politycznej Tauschem, a rodziną Bismarków nie istniały żadne zgoła stosunki.

Warszawa, 6 lutego. (*Tel. pryw.*). Jako następcę Apuchtina na posadzie kuratora szkół okręgu warszawskiego wymieniają profesora Uniwersytetu w Odesie, Ligina.

Rzym, 6 lutego. Rozruchy w uniwersytetach trwają ciągle. W Neapolu studenci ranili kilku policyantów, skutkiem czego aresztowano wielu studentów. Uniwersytet w Turynie dotąd zamknięty.

Rzym, 6 lutego. Papież przyjmował wczoraj ks. Henryka Oleańskiego, który następnie złożył wizytę Kardynałowi Rampolli.

Rzym, 6 lutego. Niepokojące pogłoski o stanie zdrowia Papieża są zupełnie bezzasadne. Ojciec św. ma się zupełnie dobrze.

Rzym, 6 lutego. Zebranie się konferencyi sanitarnej w Wenecyi odroczono do 16 b. m.

Ateny, 6 lutego. Na Krecie ruch rewolucyjny szerzy się gwałtownie. Przez cały dzień przedwczorajszy dochodziły z Kanei salwy karabinów. Na wielu punktach miasta wzniecono pożar. Wskutek fałszywej pogłoski, że muzułmanie zamordowali kilku żołnierzy wyznania chrześciańskiego, wysłał gubernator wojsko do sąsiednich miejscowości. Powstańcy uderzyli na jedną kolumnę i ubili 20 żołnierzy. Kilku konsulów przebywających w Haleppie nie może dostać się do Kanei. Komendanci obcych okrętów robią co mogą, aby przywrócić w Kanei spokój i skłonić do tego, aby nie strzelano — dotąd jednak bez skutku. Na okręty chroni się wiele osób.

Ateny, 6 lutego. W Kanei stoi trzy czwarte domów chrześciańskich w płomieniach; wiele rodzin chrześciańskich chroni się na okręty wojenne obcych mocarstw, wiele osób pomordowanych; liczbę ofiar obliczają na 300 głów. W Rethymno 3000 Turków otoczyło pałac gubernatora. Rozpoczęło się już transportowanie uciekających do Milo, przy pomocy konsulów mocarstw zagranicznych. Kobiety i dzieci w liczbie 750, które wsiadły na okręty w Kanei przybyły już do Milo. Domy konsulatów państw zagranicznych w Kanei, przepełnione są rodzinami chrześcian, szukających schronienia.

W greckiej Izbie posłów oświadczył prezes gabinetu, że dla ochrony poddanych greckich na Krecie wysłał rząd do Kanei dwa statki wojenne i trzy torpedowce. Oświadczenie to przyjęto gorącymi oklaskami.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6go lutego 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 87·30, Węgierskie akcye kredytowe 408·50, Akcye anglo-austryackie 156·—, Akcye banku Union 294·—, Akcye kolei południowej 90·25, Losy tureckie 50·20, Akcye kolei państwowej 358·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 294·—, 4-procentowe galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 97·70, Akcye tytoniowe 151·—, węgierskie obligacye indemnizacyjne 97·35, Akcye kolei Ebental 273·—, Akcye banku dla krajów koronnych 247·—, 4-procentowa węgierska renta złota 122·20. Akcye banku związkowego 257·—, Rubel papierowy 1·27·25, Węgierska renta papierowa 99·85, Kredytowe ziemski 454·—, Kredyty 371·87, Rimamurania 243·50. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z dnia 5 lutego 1897 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 15·50 do 15·60 złr. Budapeszt: Pszenica na jesień 7·82 do 7·38 zł. Berlin: przenica na wiosnę —·— zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowiecki.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dniem 1 maja 1896.
(czas środkowo-europejski).

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Z Berlina	5·10	1·30	—	8·55	6·55	9·30	—
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	5·10	1·30	8·45	8·55	6·55	9·30	—
Z Warszawy	5·10	—	—	8·55	—	9·30	—
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (†od 1/6 do 30/9 wł.) (*od 25/6 do 15/9 wł.)	*5·10	—	—	†8·55	6·55	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	5·10	—	—	—	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	—	—	8·45	8·55	—	9·30	—
Z Mszany dolnej przez Tarnów, Rozwadowa i Nadbrzezia przez Dembicę	—	—	—	—	6·55	—	—
Z Chabówki przez Tarnów	5·10	1·30	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Rzeszów	5·10	1·30	—	—	—	—	—
Z Chabówki przez Przemyśl	—	1·30	—	8·55	—	—	—
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	—	1·30	8·45	—	—	9·30	—
Z Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka przez Przemyśl	—	1·30	8·45	8·55	—	9·30	—
Z Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl	—	—	8.45	8·55	—	9·30	—
Z Ławocznego, Pesztu, Miskolcza, Munkacza	—	—	—	8·00	—	—	12·10
Z Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 wł.)	—	—	—	1·51	—	—	—
Ze Skolego i Stryja (*ze Skolego tylko od 1 maja do 30 września)	—	—	—	8·00	1·51	*10·10	12·10
Ze Stanisławowa przez Stryj	—	—	—	8·00	1·51	—	12·10
Z Chyrowa przez Stryj	—	—	—	8·00	1·51	10·10	—
Ze Suczawy, Husiatyna, Körösmezö, Słobody rung., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	—	—	9·55	—	—	—	—
Ze Suczawy, Czortkowa, Körösmezö, Kałusza, Sopowa, Bukaresztu i Jass	—	—	—	—	2·01	—	—
Ze Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), Peczeniżyna	—	—	—	—	—	6·19	—
Ze Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Czudyna (każdego poniedziałku), Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jas	—	—	—	7·28	—	—	—
Ze Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	—	—	—	8·15	—	5·45	—
Z Bełzca	—	—	—	—	—	5·45	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec Lwów-Podzamcze)	—	2·28	9·53	7·52	5·05	—	—
Z Podwołoczysk i Brodów (dworzec główny)	—	2·40	10·05	8·07	5·20	—	—
Z Brzuchowic (od 1/5 do 25/6 i od 15/9 do 6/9 włącznie)	—	—	—	—	2.56	8.03	—
Z Brzuchowic (od 26/6 do 14/9 włącznie)	—	—	—	—	—	8·26	—
Z Janowa (*przez cały rok, †) tylko od 15/6 do 31/8 włącznie)	—	—	—	*7·50	†5·28	†8·54	—
Z Janowa	—	—	—	6·40	12·25	5·20	—

Ze Lwowa odchodzą:	Pociągi pospieszne			Pociągi osobowe			
Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina	8·40	2·50	11·00	4·40	9·55	6·45	—
Do Warszawy	8·40	—	11·00	4·40	—	6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów (*tylko od 1/6 do 30/9 włącznie)	8·40	—	11·00	4·40	—	*6·45	—
Do Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	—	—	—	—	—	6·45	—
Do Rozwadowa i Nadbrzezia	8·40	—	11·00	4·40	—	—	—
Do Chabówki przez Tarnów	—	—	11·00	—	—	—	—
Do Chabówki przez Rzeszów	—	—	11·00	—	9·55	—	—
Do Chabówki przez Przemyśl	—	—	—	—	9·55	6·45	—
Do Rawy ruskiej przez Jarosław	—	2·50	—	4·40	—	—	—
Do Chyrowa, Sanoka, Iwonicza Rymanowa przez Przemyśl	—	—	—	4·40	9·55	6·45	—
Do Mezö-Laborcz i Pesztu przez Przemyśl	—	—	—	4·40	—	6·45	—
Do Ławocznego, Munkacza, Miskolcza, Pesztu przez Stryj	—	—	—	5·22	—	7·22	—
Do Hrebenowa (tylko od 10/7 do 31/8 włącznie) przez Stryj	—	—	—	—	9·35	—	—
Do Skolego i Stryja (*do Skolego od 1/5 do 30/9 włącznie)	—	—	—	5·22	9·35	*3·05	7·22
Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	—	—	9·35	7·22	—
Do Chyrowa przez Stryj	—	—	—	5·22	—	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Körösmezö, Kołomyi-nadw przdm., Berhomethu, Czudyna Radowiec, Kimpolungu	6·10	—	—	—	—	—	—
Do Suczawy, Peczeniżyna, Czudyna i Berhomethu (każdego poniedziałku), Radowiec	—	—	—	—	10·25	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Czortkowa, Kałusza, Körösmezö, Kimpolungu	—	—	—	—	2·45	—	—
Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Kałusza, Peczeniżyna, Nowosielicy, Radowiec	—	—	—	—	—	—	10·15
Do Sokala i Jarosławia p. Rawę ruską	—	—	—	9·15	—	7·05	—
Do Bełzca	—	—	—	9·15	—	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca Lwów-Podzamcze)	2·16	6·05	—	10·57	—	—	9·42
Do Podwołoczysk i Brodów (z dworca głównego)	2·06	5·55	—	10·45	—	—	9·30
Do Zimnej-Wody (od 1/6 do 6/9 wł. codziennie)	—	—	—	—	3.29	—	—
Do Brzuchowic (od 1/5 do 6/9 wł. w niedziele i święta)	—	—	—	—	1·30	—	—
Do Brzuchowic (od 1/5 do 3/9 wł. w dnie powszednie i niedziele)	—	—	—	—	3·20	—	—
Do Janowa (od 1/5 do 15/9 i 1/9 do 30/4 wł., codziennie)	—	—	—	9·45	3·00	8·55	—
Do Janowa od 1 października 1896		—	—	9.05	3 00	7·50	—

Uwaga: Godziny drukowane tłustemi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6·00 wieczór do godz. 5·59 min. rano.

Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12·00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12·36 podług zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnem c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja l. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane.

Leka z chorób kobiecych i akuszer

dr. Zygmunt Gembarzewski

b. asystent prof. Rokitanskyego w szpitalu chorób kobiecych w Wiedniu, b. operator kliniki położniczej prof. G. Brauna w Wiedniu i kliniki chirurgicznej prof. Wölflera w Gracu, po studyach na klinikach prof. Leopolda w Dreznie i Olshausena w Berlinie, osiadł we Lwowie i ordynuje od g. 3—5 po południu (dla ubogich bezpłatnie od godz. 9—10 rano) ul. Jagiellońska l. 7, I. piętro. 125

Przyjechali do Lwowa

dnia 6 lutego 1897

HOTEL BELLEVUE

PP. M. D. Aschkenazy z Bazy, M. Krissowic z Brodów, W. Brzowski z Pantalowic, R. Kamiński z Krakowa, K. Orzechowski z Dobromila. W. Bednarski z Mikołajowa, A. Zieliński z Kalwaryi.

Wystawy i Muzea.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, I. piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 rano do godziny 5 po południu. — Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Nieustająca wystawa wyrobów** przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dnie 10 ct. Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

— **Muzeum imienia Lubomirskich** otwarte codziennie od godziny 9 rano do 1, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych, we wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5 po południu.

— **Muzeum imienia Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18 otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10 do 11 przed południem, w środy i soboty od godziny 11 do 3. Wstęp wolny.

August Schellenberg i Syn

dom bankowy i kantor wymiany
we Lwowie, ul. Karola Ludwika l. 1.

Kupuje i sprzedaje w poniższym spisie kursów notowane papiery wartościowe najkorzystniej.

Wydawnictwo gazety losowań „Nadzieja"
Prenumerata rocznie we Lwowie zł 1 70
na prowincyi zł. 1.80 z dostawą.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 6. lutego 1897.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	217	50	220	—
Kol. Lwów.-Czern.-Jassy po 200 zł. wa. w srebr.	293	50	297	50
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	398	—	403	—
„ kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. wa.	200	—	203	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 koron wa.	250	—	—	—
II. Listy zastawne za 100 zł.				
Banku h. g. 5% wa. wyl. z 10% pr.	110	10	110	80
„ „ „ 4½% „ los w 50 l.	99	80	100	50
„ „ „ 4% „ „ w 60 l. po 200 K.	96	70	97	40
„ kraj. 4½% w. a. los w 51 l.	100	70	101	40
„ „ 4% w. a. los w 57 l.	97	50	98	20
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	98	—	98	70
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los w 41½ lat	97	70	98	40
4% los w 56 lat	97	40	98	10
III. Obligi za 100 zł.				
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	97	80	98	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	75	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	20	102	90
„ „ „ 4½% (3. em)	100	—	100	70
Pożyczki kraj. 6% wa. z roku 1873	105	—	—	—
„ „ 4% wa. z roku 1891	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 koron z roku 1893	97	60	98	30
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	97	—	97	70
IV. Losy.				
Miasta Krakowa	25	50	27	50
„ Stanisławowa	43	—	46	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	5	62	5	72
Napoleond'or	9	48	9	58
Pół imperyał	9	50	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1	20	1	25
„ „ papierowy	126	50	127	50
100 marek niemieckich	58	40	58	90

(bez kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej

Dnia 4 lutego 1897.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	102.05	102.25
luty-sierpień	102.05	102.05
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	102.25	102.45
kwiecień-październik	102.20	102.40
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	149.—	151.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	144.40	145.30
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	156.75	157.75
„ „ 1864 po 100 zł.	188.50	189.50
„ „ 1864 po 50 zł.	188.25	189.25
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	159.50	—.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 prc.	123.65	123.85
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 prc.	101.20	101.40
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.35	100.35
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.40	121.40
„ za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	259.—	260.—
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	127.40	128.40
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.10	100.10
Kol Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcye) 5 prc.)	219.—	219.50
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.—	113.70
„ w złocie za 200 zł. 5 pr.	133.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 prc.	99.60	100.60
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 prc.	100.15	101.15
Kol. bukowińskiej lokaln. za 200 kor. 4 prc.	98.75	99.75
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99.35	100.35
Kol. lwowsko-czern. jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.20	100.20
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 prc.	121.—	—.—
C. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 prc.	—.—	—.—
„ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 prc.	99.85	100.05
„ obl. prop. za 100 zł. 4½ pr.	101.—	102.—
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	140.25	141.25
„ poż. premiowa za 100 zł.	153.—	154.—
„ „ „ za 50 zł	153.—	154.—
D. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 prc.	98.—	98.25
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.80	98.80
E. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 prc.	128.20	129.—
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 prc.	107.75	108.75
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 prc.	97.50	98.50
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 prc.	103.75	104.75
Galic. poż. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1891 „ „ 4 pr.	98.75	100.—
„ „ „ „ 1893 za 200 kor. 4 pr.	97.35	98.35
„ oblig. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.70	98.70
Pożyczka miasta Lwowa z r 1896 za 100 zł. 4 prc.	97.25	98.25
Renta włoska za 100 kor. 4 prc.	—.—	—.—
Pożyczka serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	35.—	35.50
Tureckie obl. prem. kolej. za 400 frank.	52.65	53.15
F. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los. w 30 lat 4½ prc.	101.75	—.—
Austr. zakł. kred. ziem. los. w 50 lat 4 pr.	99.30	100.30
„ „ „ obl. prem z r. 1880 3 pr.	117.—	118.—
„ „ „ „ „ „ 1889 3 pr.	117.25	118.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	105.—	105.50
„ „ „ „ los. 4 pr.	96.50	97.—
Gal. Akc. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.15	111.15
„ „ „ „ los. 50 lat 4½ pr.	100.—	100.30
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 koron 4 pr.	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.—	97.80
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	98.25	98.50
„ „ „ „ 4 pr. stare	98.—	98.50
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	97.50	98.50
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	100.60	101.20
Banku krajowego oblig. komun. 2 Emissya 5 pr.	102.40	102.60
Banku krajowego oblig. komun. 3 Emissya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.—	101.—
Banku kraj. los. 57½ lat za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
„ „ obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	—.—	—.—
Austro węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.10	101.—
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	—.—	—.—
G. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom		
Czesk. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	109.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	106.25	106.50
Tow. żegl. par. po Dunaju Em. z 1886 4 pr.	117.10	117.90
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	101.40	102.40
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	101.65	102.65
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	101.35	102.35
Kol. Lwów-Czer.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	93.35	94.35
Kolei Lwow-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.85	99.58
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100.—
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	109.—	109.80
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	108.50	109.50
„ „ „ „ 1887 za 200 zł 4 pr.	98.20	99.20
H. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	7.70	8.—
Zakł kred. dla h. i p. 100 zł.	198.50	199.50
Clary 40 zł mk.	58.50	59.50
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	146.—	—.—
Pożyczka m. Insbruku 20 zł.	27.25	28.25
Losy m. Krakowa 20 zł.	26.—	27.—
Pożyczka m. Lublany 20 zł	23.—	24.—
Palffy 40 zł. mk.	58.50	59.50
Czerw. krzyża aust. tow 10 zł.	19.75	20.50
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	11.—	11.60
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	25.—	26.—
Salma 40 zł. mk.	71.—	72.—
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	26.25	27.—
St. Genois 40 zł. mk.	74.25	75.25
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	44.—	46.—
„ m. Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	146.—	150.—
„ m. „ 50 zł. 4 pr.	69.—	73.—
Waldstein 20 zł. mk.	60.—	62.—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo austr. 120 zł.	157.—	158.—
Peszt. banku handl. 500 zł.	1232.—	1235.—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	376.10	376.60
Węg banku kredyt. 200 zł.	413.50	414.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	770.—	780.—
Gal. banku hipot. 200 zł	398.—	400.—
„ „ dla handlu i przem 200 zł.	—.—	—.—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	250.50	251.—
„ Austro-węg. 600 zł.	969.—	973.—
„ Związkow. (Unionbank) 200 zł.	298.—	299.—
Czesk. banku związk. 100 zł.	134.50	135.—
Živnostenska banka 100	132.50	133.25
K. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kol. lok. (akc. pierwsz. 200 zł.	209.—	—.—
„ „ „ (akcye zakład. 200 zł.	—.—	—.—
Kolei półn. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk.	3475.—	3485.—
Kołomyj. kol. lokal. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	295.—	296.50
„ wschodn.-galic.-lokaln. 200 zł.	196.—	200.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	363.—	363.50
„ węgier. galicyj. I. 200 zł.	209.—	210.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	498.—	499.—
L. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	272.—	273.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	—.—	—.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	88.20	88.70
Prazkiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	688.—	690.
Schodnicy 500 kor.	719.—	730.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 frank.	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	155.—	156.—
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	58.60	58.75
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	119.70	120.10
Paryż za 100 fran.	45.32	45.42
Petersburg za 100 rubli 6 pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	58.92	58.97
Włoskie banki	47.52	47.57
Francuzkie banki	—.—	—.—
Szwajcarskie banki	47.27	47.35
N. Waluty.		
Dukat cesarski	5.67	5.69
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	9.52	9.53
20-markówka	11.73	11.77
Rossyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	58.60	58.67
Włoskie banknoty za 100 lir	45.35	45.45
Ruble	1.26	1.27

Licytacye.

L. 6110 (838 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności H. Wechselmana w sumie 22 zł. 86 ct. z pn. odbędzie się w dniach 9 marca i 9 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sąd. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod Nk. 53 w Okrajniku położonej wedle lwh. 105, 106, 107, 108, 113 i 119 ks. gr. gm. kat. Okrajnik dłużnika Andrzeja Szarka własnej.

Cena wywołania 378 zł.

Wadyum 38 zł.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny są do przejrzenia w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, 12 pazdziernika 1896.

L. 2643 (834 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące w sprawie egzekucyjnej Sary Lehrman prze iw Ryfce Sussman pto 97 zł. 18 ct. a. w. z pn. przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności wyk. hip. l. 441 ks. gr. gm. kat. Łąka objętej Ryfki Sussman własnej w dniach 3 marca 1897 i 7 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania wynosi 495 zł. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum 49 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tutejszym Sądzie.

Łąka, 21 listopada 1896.

L. 14431 (840 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tyśmienicy podaje do wiadomośc, że dnia 4 marca 1897 i dnia 6 kwietnia 1897 zawsze o godz. 10 rano tusądownie odbędzie się sprzedaż połowy realności wh. 729 gm. Tyśmienicy z tem, że połowa realności przy pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, przy drugim i niżej takowej na rzecz Sary Gross przeciw Grzegorzowi Kroszeńko pto 34 zł.

Cenę wywołania stanowi kwota 150 zł.

Wadyum wynosi 15 zł.

Resztę warunków i wyciąg tabularny można przejrzeć w tus. Registraturze.

Tyśmienica, 16 października 1896.

L. 9937 (833 2—3)

Podając do publicznej wiadomości w celu zaspokojenia pretensyi Getzla Wilkenfelda w kwocie 281 zł. 67 ct. z pn. odbędzie się w tut. c. k. Sądzie w dniu 4 marca 1897 i w dniu 8 kwietnia 1897 egzekucyjna sprzedaż 3.6 części realności lwh. 113 gm. kat. Żołyni objętej Eliasza Ciska własnych.

Wadyum wynosi 32 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Łańcut, 27 listopada 1896.

L. 17163 (829 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 16 lutego 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 16 marca 1897 nawet poniżej takowej licytacya realności wyk. hip. l. 614 ks. gr. gm. Przysietnica objętej Mozesa Rozenmana własnej na rzecz Bernharda Kuflika pto 25 zł. z pn.

Cena wywołania 140 zł.

Wadyum 14 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Wincentego Dańca z Brzozowa.

Brzozów, 31 grundnia 1896.

L. 8761 (839 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem wydobycia pretensyi Jana Majewskiego w kwocie 30 zł. z pn. publiczną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 168 ks. gr. gm. Moszczanica własnej w dniu 2 marca 1897 i w dniu 30 marca 1897 o godz. 10 rano.

Cena wywołania 606 zł. 50 ct.

Wadyum 150 zł.

Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.

Stary Sącz, 14 listopada 1896.

L. 10653 (843 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia 10 rat pożyczkowych po 6 zł. w. a z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 16 lutego 1897 i 15 marca 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż 1/3 części realności wyk. hip. l. 32 ks. gr. Neterpińce i całych realności wyk. hip. l. 140 i 142 tejże ks. gr. objętych Michała Mostowego i Katarzyny Rawa żony Andrucha własnych.

Cena wywołania wynosi kwoty 130 zł., 28 zł. i 150 zł. w. a. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 30 zł. 80 ct.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono kandydata notaryalnego Jana Rożniatowskiego ze Zborowa.

Zborów, dnia 5 grudnia 1896.

L. 14108 (830 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 10 lutego 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 10 marca 1897 nawet poniżej takowej licytacya połowy realności według wyk. hip. 177 gm. kat. Brzozowa Józefa Wolańskiego własnej i realności według wyk. hip. 373 tejże gminy poprzód Ignacego Sliwińskiego, obecnie Karoliny Sliwińskiej własnej na rzecz powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Sanoku pto 100 zł. z pn.

Cena wywołania pierwszej realności 100 zł., zaś drugiej 800 zł.

Wadyum co do pierwszej 10 zł. zaś drugiej 80 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Festenburga w Brzozowie.

Brzozów, dnia 30 grudnia 1896.

L. 11726 (644 2—3)

Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tut. Sądzie powiatowym miej. del. odbędzie się przymusowa sprzedaż 10|24 części realności whl. 140 gm. Zgłobień na pokrycie wierzytelności 29 zł. 25 1/3 ct. w dniach 12 marca 1897 i 20 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania 791 zł. 42 ct.

Wadyum 79 zł. 14 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Rzeszów, 15 grudnia 1896.

L. 6087 (759 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Liszkach odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Mojżesza Brummera w kwocie 35 zł. 11 ct. z pn. w dniu 15 marca 1897 i 26 kwietnia 1897 zawsze o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 674 w Rybnej dłużnika Józefa Macha własnej.

Cena wywołania wynosi 70 zł. w. a.

Wadyum 7 zł. w. a.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Roman Gutowski notaryusz z Liszek.

Liszki, 4 listopada 1896.

L. 26638 (543 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi przeciw Jędrzejowi Wojtowiczowi i Iwanowi Wojtowiczowi o zapłacenie kwoty 250 zł. odbędzie się dnia 12 marca 1897 i dnia 9 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 przed połud. w biurze nr. 52 przymusowa sprzedaż realności whl. 17 ks. gr. gm. Trojczyce objętej Jędrzeja Wojtowicza oraz realności whl. 147 tej samej ks. gr. objętej Iwana Wojtowicza własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 1200 zł. co do realności whl. 17 a kwota 200 zł. co do realności whl. 147.

Wadyum zaś 10% tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Głembockiego w Przemyślu z substytucyą adw. dr Angermana.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Przemyśl, 19 grudnia 1896.

L. 6337 (695 2—3)

Sąd Strzyżowski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Ozyasza Silberberga w kwocie 30 zł. z pn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności w Bliziance położonej lwh. 89 dla gm. kat. Blizianka objętej do Franciszka, Stanisława i Wojciecha Spiechów należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 13 marca i 13 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 100 zł. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 10 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Strzyżów, 5 września 1896.

L. 23543 (859 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Antonego Kronholza dozwoloną została w celu ściągnięcia kwoty 500 zł.w. a. z pn. po strąceniu kwot 166 zł. 57 ct. i 46 zł. 98 ct. egzekucyjna sprzedaż pretensyi 1200 zł. z pn. intabulowanej na rzecz Owadiego Bahra w stanie biernym realności whl. 424 k. gr. dla I. dz. miasta Kołomyi objętej w 3/8 częściach dłużniczki Ruchli Bahr własnej w dwóch na dzień 2 marca 1897 i 16 marca 1897 każdym razem na godzinę 10 przed południem wyznaczonych terminach, że pomieniona pretensya na pierwszym terminie tylko za lub powyżej kwoty 1798 zł. 74 ct. w. a. która służyć będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupna mający obowiązany będzie kwotę 53 zł. 97 ct. aw. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, i że bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 2 stycznia 1897.

L. 8980 (873 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ogłasza, że dla zasp kojenia wierzytelności Abrahama Graumana 43 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie dnia 24 lutego i 24 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż połowy wedle wyk. hip. l. 114 gm. Zadwórze własność Jana Trojanowskiego stanowiącej.

Cena wywołania 649 zł. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi

Wadyum wynosi 65 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w Sądzie tutejszym.

Kuratorem nieznanych wierzycieli jest Szymon Czestyński.

Gliniany, dnia 31 grudnia 1896.

L. 13146 (887 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 350 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Rafaela i Jidla Süssmanów w tut. Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 67 gm. kat. Jabłonów objętej spadkobierców dłużnika Majera Gläsera własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 15 lutego 1897 i dnia 22 marca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony p. Karol Bałaban kandydat notaryalny w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 171 zł. a. w.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn, dnia 14 grudnia 1896.

L. 11758 (872 1—3)

Dnia 11 marca i dnia 22 kwietnia 1897 zawsze o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Pietnicach położonej wyk. hip. 103 ks. gr. tejże gminy objętej dłużnika Piotra Kostyrki własnej na zaspokojenie wierzytelności Markusa Rotha w kwocie 36 zł. 45 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 425 zł. w. a.

Wadyum 42 zł. 5 ct.

Dalsze warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli p. adw. dr. Tygermann w Dobromilu.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobromil, dnia 8 grudnia 1896.

L. 18230 (883 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 160 zł. wa. z pn. na rzecz Dawida Sassa odbędzie się dnia 11 marca 1897 i 22 kwietnia 1897 o godz. 10 rano w biurze Nr. 12 egzekucyjna sprzedaż 1/3 z 1|4 części realności dłużniczki Freidy Sygall wiasnej czyli sklepu pod l. k. 31 m. w Tarnopolu położonej

Cena wywołania poniżej której ta część realności na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 177 zł. 75 ct.

Wadyum 17 zł. 77 1/2 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 3 sierpnia 1896 prawa zastawu uzyskali lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum pana adw. dr. Glogiera a p. adw. dr Csillika zastępcą tegoż.

Tarnopol, 9 stycznia 1897.

L. 215 (335 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Grossa w kwocie 31 zł. 27 ct. odbędzie się w tut. Sadzie w dniach 16 marca 1897 i 20 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano publiczna licytacya realności wyk. hip. nr. 269 ks. gr. gm. Dymitrów duży objętej Katarzyny Dziewit własnej.

Cena wywołania 1240 zł.

Wadyum 124 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, dnia 18 lutego 1896.

L. 16487 (376 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 17 marca 1897 i dnia 9 kwietnia 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Dąbrowie publiczna sprzedaż realności lwh. 5 ks. gr. gm. Kupienin objętej Stefana i Agnieszki Szczepanków własnej na rzecz Seliga Fertiga cesyonaryusza Hirscha Majera Sturma celem zaspokojenia sumy 60 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 480 zł.

Wadyum 48 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć mozna w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych p. adw. dr. Datka w Dąbrowie.

Dąbrowa dnia 12 grudnia 1896.

L. 11839 (362 1—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną dnia 17 marca 1897 i dnia 29 kwietnia 1897 zawsze o godz. 10 rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majętności objętej wyk. hip. l. 2145 gm. kat. Sokal Estery Horowitz i nieobjętej masy spadkowej ś. p. Jana Rojewskiego celem zniesienia spółwłasności.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej majętności w ilości 552 zł.

Wadyum zaś 55 zł. 2 ct.

W pierwszym terminie nabyć można majętności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie poniżej tejże.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został mianowany p. adw. dr. Goldfarb.

Sokal, 20 listopada 1896.

L. 26925 (780 1—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, ze na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Izaaka Findera przyznanej w sumie 300 zł. a. w. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna majętności Morzychina III. lwh. 421 ks. tab. tut. Sądu w powiecie Dąbrowskim położonej do Nüssli Finderowej należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w Sądzie tym w dwóch terminach 15 marca 1897 i 26 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 2193 zł. a. w. poniżej której w terminie pierwszym dobra sprzedane nie będę.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 220 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. Sądu obwodowogo.

Tarnów, 23 grudnia 1896.

L. 12737 (667 1—3)

W celu wydobycia na rzecz Salamona Katza kwoty 25 zł. 50 ct. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż do dłużniczki Anny Zadorożnej należącego ciała hip. l. wyk. 530 ks. gr. gminy Przemyślany objętej w dniu 12 marca 1897 i 12 kwietnia 1897 każdym razem o 10 godzinie z rana z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 120 zł.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków można w tusąd. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski.

Przemyślany, dnia 7 grudnia 1896.

L. 24883 (507 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Banku krajowego król. Galicyi i Lodom. z Wielkiem Ks. Krakowskiem sumy 41 zł. 74 ct., 41 zł. 63 ct. 41 zł. 51 ct., 41 zł. 39 ct., 370 zł. 54 ct. w. a. z pn. licytacyę realności Aleksandra Delinowskiego i Anny Triska własnej wyk. hip. 105 312 i 324 gminy Kościejów objętej na dzień 8 marca 1897 i na dzień 1 maja 1897 zawsze o godzinie 10 rano w biurze III.

Cena wywołania 1710 zł. w. a.

Wadyum 171 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Dziubiński.

Lwów, 6 stycznia 1897.

L. 8001 (377 3—3)

Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Posnera przeciw ś. p. Wojciechowi Kupczakowi o 49 zł. 55 ct rozpisaną została egzekucyjna licytacya realności dłużnika Wojciecha Kupczaka względnie jego spadkobierczyni Reginy Kupczakowej własnych:

a) całej posiadłości lwh 43
b) „ „ „ 582
c) 2/51 części posiadłości lwh. 616
d) 1/29 „ „ „ 617
e) 1/29 „ „ „ 873 ks.

gr. gm. Żabnica objętych na dzień 9 marca i 21 kwietnia 1897 o godz. 10 rano.

Cena szacunkowa 270 zł. 45 ct.

Wadyum 28 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Tomasz Kozlik w Żabnicy.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokoł oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.

Milówka, 1 grudnia 1896.

L. 11571 (496 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 9 marca 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 13 kwietnia 1897 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. l. 9 gm. Bursztyn, Leiby Glotrera własnej na rzecz Markusa Tobiasa pto 360 zł. z pn.

Cena wywołania 1300 zł.

Wadyum 130 zł. w. a.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Aleksandra Stroskiego w Bursztynie.

Bursztyn, 17 grudnia 1896.

L. 6314 (785 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu podaje do wiadomości iż celem zaspokojenia wierzytelności Anny Skubisz w sumie 118 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się w dniach 10 marca i 7 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę 1/7 części realności pod Nr. 6 w Starem Bystrem Ludwika Chrabaka własnej.

Cena wywołania 218 zł. 57 ct.

Wadyum 10%

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze w godz urzędowych.

Czarny Dunajec, 31 grudnia 1896.

L. 9673 (816 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 4 marca 1897 za cenę szacunkową i powyżej takowej zaś dnia 4 kwietnia 1897 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. l. 216 i 236 g. k Grąziowa Mojżesza Löwenheka własnych na rzecz Szyji Leiby Mörzla pto 253 zł. 67 ct. z przyn.

Cena wywołania 220 zł. i 25 zł.

Wadyum 22 zł. względnie 2 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych tych realności i tych wierzycieli hipot. którzyby weszli do tabuli po dniu 14 kwietnia 1896 ustanawia się kuratorem pana Józefa Cichońskiego w Birczy.

C. k. Sąd powiatowy.

Bircza, 30 grudnia 1896.

L. 7434 (820 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa wzajemnego kredytu w Sędziszowie. w kwocie 300 zł odbędzie się w dniu 8 marca 1897 i w dniu 26 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 96 gm. Nockowa obj. dłużnika Antoniego Szeinera własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 3840 zł.

Wadyum 384 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Strowski w Ropczycach.

Ropczyce, 31 lipca 1896.

L. 13942 (746 3—3)

C. k. Sąd powiatowy Rohatyński ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności w Wyspie położonej wedle wyk. hip. l. 71 gm. kat. Wyspa dłużnika Piotra Limbergera własnej na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 2 rat po 260 zł. w. a. płatnych w dniu 1 listopada 1895 i 1 maja 1896 z procentami po 8% od sta od dnia płatności każdej raty a. w. z pn. dnia 10 marca 1897 i dnia 7 kwietnia 1897 każdym razem o godz. 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny wywołania w kwocie 18400 zł., na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 10% ceny wywołania

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt opisania przynależności można przejrzeć w Sądzie.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony Kazimierz Abgarowicz w Rohatynie.

Rohatyn, 13 stycznia 1897.

L. 23079 (593 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Stanisławowie ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Stanisławowskiej kasy oszczędności w kwocie 21 zł. i 587 zł. w. a, z pn. odbędzie się dnia 11 marca 1897 i dnia 22 kwietnia 1897 o godz. 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużniczki Pesi Gottfurcht własnej wyk. hip. l. 220 gm. kat. Knihinin, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 3159 zł. 26 ct. a. w. sprzedaną zostanie.

Zakład wynosi 316 zł a. w.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Sokal.

Stanisławów. dnia 9 listopada 1896.

L. 8186 (755 3—3)

Do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie im. Skarbu państwa przeciw Scheftlowi Feuer pto 16 zł. w. a. odbędzie się w tut. Sądzie dnia 10 marca 1897 przymusowa licytacyjna sprzedaż 2|4 części posiadłości whl. 696 ks. gr. gm. kat. Bohorodczany Scheftla Feuera własnych

Cena wywołania 70 zł.

Cena szacunkowa 375 zł. 68 2|3 ct.

Realność ta tylko w jednym terminie i tylko powyż ceny 70 zł. w myśl §. 15 ust. 10 czerwca 1887 nr. 74 Dz. p. p. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 7 zł.

Reszta warunków i protokół oszacowania w registraturze.

Niewiadomego z miejsca pobytu Scheftla Sauera uwiadamia się, że dla niego ustanowiono kuratorem Józefa Lautmana z Bohorodczan.

Bohorodczany, 18 grudnia 1896.

L. 7991 (678 3—3)

Dnia 10 marca 1897 i dnia 14 kwietnia 1897 o godz. 10 przed południem odbędzie się w tut. Sądzie w biurze Nr. 52 egzekucyjna sprzedaż dóbr Sadki w powiecie Jasielskim położonych whl. 899 objętych dłużnika Adama Trzecieskiego własnych celem zaspokojenia wierzytelności wekslowej Mojżesza Kannera w kwocie 3625 zł. wa. z pn.

Cena wywołania 8622 zł.

Wadyum 862 zł. 20 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzec można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych oraz tych, którzyby po dniu 20 listopada 1896 prawo zastawu na dobrach Sadki uzyskali, lub którymby uchwała hipoteczna albo wcale doręczoną nie została lub też na czas doręczoną być nie mogła ustanowiono kuratorem adw. dr. Andrzeja Pawłowskiego ze substytucyą adw. dr. Władysława Chwaliboga w Jaśle.

C. k. Sąd obwodowy.

Jasło, 19 grudnia 1896.

Konkursa.

L 43 (847 2—3)

Obwieszczenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w szkołach średnich:

1. na dwie posady nauczycieli filologii klasycznej jako przedmiotu głównego i języka polskiego jako przedmiotu pobocznego w c. k gimnazyum w Podgórzu;

2. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Tarnowie;

3. na posadę nauczyciela filologii klasycznej jako przedmiotu głównego a języka ruskiego jako przedmiotu pobocznego w ruskich klasach równorzędnych c. k. gimnazyum w Kołomyi;

4. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Przemyślu;

5. na posadę nauczyciela języka polskiego jako przedmiotu głównego a filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego w ruskich klasach równorzędnych c. k. gimnazyum w Kołomyi;

6. na posadę nauczyciela języka ruskiego jako przedmiotu głównego a filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego w c. k. gimnazyum Franciszka Józefa we Lwowie (z obowiązkiem udzielania nauki języka ruskiego w c. k. gimnazyum V i w c. k. wyższej szkole realnej we Lwowie):

7. na posadę nauczyciela języka niemieckiego jako przedmiotu głównego a filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego w c. k. gimnazyum w Podgórzu;

8. na taką samą posadę w c. k. wyższej szkole realnej w Tarnopolu;

9. na posadę nauczyciela historyi powszechnej i geografii jako przedmiotów głównych w c. k. wyższej szkole realnej we Lwowie;

10. na posadę nauczyciela matematyki i fizyki jako przedmiotów głównych w c. k. gimnazyum św. Anny w Krakowie;

11. na taką samą posade w c. k. gimnazyum św. Jacka w Krakowie;

12. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Kołomyi;

13. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Samborze;

14 na posadę nauczyciela historyi naturalnej jako przedmiotu głównego a matematyki i fizyki jako przedmiotów pobocznych w c. k. gimnazyum w Buczaczu;

15. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Jarosławiu;

16. na taką samą posadę w c. k. gimnazyum w Rzeszowie;

17. na taką samą posadę w c. k. II. gimnazyum w Przemyślu (z językiem wykładowym ruskim);

18. na posadę nauczyciela matematyki i geometryi wykreślnej jako przedmiotów głównych w c. k. wyższej szkole realnej w Stanisławowie;

19 na taką samą posadę w c. k. wyższej szkole realnej w Tarnopolu;

20. na posadę nauczyciela języka francuskiego w c. k. wyższej szkole realnej w Krakowie;

21. na taką samą posadę w c. k. wyższej szkole realnej we Lwowie;

22. na taką samą posadę w c. k. wyższej szkole realnej w Stanisławowie.

Do każdej z tych posad przywiązana jest płaca etatowa z dodatkami w myśl ust z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. p. p. Nr. 47) i z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. p. p. Nr. 48).

Kompetenci winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca lutego 1897.

Z Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie, dnia 1 lutego 1897.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę katechety w c. k. gimnazyum w Tarnowie.

Do tej posady przywiązana jest płaca etatowa z dodatkami w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (dz. p. p. Nr. 47) i z dnia 15 kwietnia 1873 (dz. p. p. Nr. 48).

Kompetenci winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do końca lutego 1897.

Z Prezydyum c. k. Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 1 lutego 1896.

L. 1274 (890 1—3)

W celu obsadzenia jednej posady c. k. starszego lekarza powiatowego z systemizowanymi poborami VIII klasy rangi, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 28 lutego 1897

Kandydaci mają podania swe zaopatrzone w dowody kwalifikacyjne, wymagane rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 21 marca 1873 Nr. 37 Dz. ust pań. niemniej w dowody znajomości języków krajowych, wnieść w powyższym terminie do Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie, mianowicie kompetenci pozostający w służbie państwowej w przepisanej drodze służbowej, inni zaś przez odnośne Starostwo, a w miastach Lwowie i Krakowie przez c. k. Dyrekcyę policyi.

Z Prezydyum c. k Namiestnictwa.

Lwów, dnia 3 lutego 1897.

L. 29778 (851)

Celem obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelickie w Drohobyczu, a ewentualnie także zastępcy jego rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do dnia 28 lutego 1897. Ubiegający się o tę posadę winien wnieść do tutejszego c. k. Starostwa prośbę własnoręcznie przez siebie pisaną, w której ma wykazać dokumentami rodzaj zatrudnienia i stopień wykształcenia swego

Nadto winien wykazać, że

1. jest własnowolnym obywatelem Państwa austryackiego wyznania mojżeszowego,

2. że jest godnym zaufania,

3 że włada w piśmie i mowie językiem polskim i niemieckim,

4. że posiada dokładną znajomość przepisów prawnych odnoszących się do prowadzenia metryki izraelickiej a w szczególności znajomość rozporządzenia ministeryalnego z 15 marca 1875 dz. u. kr. Nr 55/1876 wydanej do tego instrukcyi.

Drohobycz, dnia 1 lutego 1897.

L. 9208 (852 1—3)

KONKURS

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Jawiszowicach w powiecie Bialskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 200 zł. i ryczałt kancelaryjny 60 zł.

Podania należy wnieść najpóźniej do 12 lutego br. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 29 stycznia 1897.

Upadłości.

L. 1002 (884 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie uznał konkurs do majątku Chaji Katzenelenbogen i Feigi Schleifer, otwarty uchwałą z dnia 4 maja 1868 l. 4184 za ukończony.

Złoczów, dnia 31 grudnia 1896.

Wyroki prasowe.

Zl. 25. (771)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 1 der in Csacza in Ungarn gedruckten, in Wien erscheinenden periodischen Druckschrift: „Wieniec polski" vom dritten Sonntag des Jänner 1896 recte 1897 enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Na świetej wolności!" in der Stelle von „Radość z tego" bis „przekonanie" (Seite 1 und 2), 2. „Dla wyjaśnienia sprawy" in der Stelle von „Biskupów" bis „poprzestaje" (Seite 3), 3 „Badeniowska" in seiner Gänze (Seite 15), 4. „Ważne oznajmienie" in der Stelle von „Pod adresem" bis „swego opiekuna" (Seite 16) das Vergehen nach § 300 St G, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 P. G auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt

Wien, am 25 Jänner 1897.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht in Krems hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, der Inhalt der periodischen Druckschrift „Der Hammer" Nr. 10 vom 23. Hartungt 1897 begründe: 1. in der Briefkastennotiz auf Seite 93, Spalte 3 von „Habsburg„ bis „letzteres" den Thatbestand des Vergehens nach § 24, des Preßgesetzes; 1. in der Briefkastennotiz auf Seite 94, Spalte 1, von „Nach Mayerling" bis „Fixi und leiden" und 3. in derselben Spalte die Notiz mit der Spitzmarke; „Herrn Frz. J—f I. bis „betrug zusammen 43" den Thatbestand des Verbrechens nach § 63 St. G, weshalb die von der k. k Staatsanwaltschaft Wien verfügte Beschlagnahme bestätigt, nach § 493 St. P. O das Verbot der weiteren Verbreitung ausgesprochen

Krems, am 27. Jänner 1897.

Das k k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 1 December 1896, Zahl 1404/12337, die Weiterverbreitung der Nummer 6-97, I. Ausgabe, der Zeitschrift: „L Indipendente" vom 8 December 1896 wegen der Stelle des zweiten Absatzes des Artikels: „Un mancato convegno dei tre capi dalla triplice" nach § 63 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 13 December 1896, Z 1414 12403, die Weiterverbreitung der Nummer 331 der in Verona erscheinenden Zeitschrift: „L'Adige" vom 3 December 1896 nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 18 December 1896, Zahl 1431|12592, die Weiterverbreitung der im Verlage des Comitato Regionale della Federazione Socialista Ligure Genua 1896 erschienenen Druckschrift: „Clericali e Socialisti" von Angiolo Cabrini nach §§ 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15 December 1896, Zahl 1416/1·426, die Weiterverbreitung der Nummer 85 I Ausgabe der Zeitschrift: „Corriere Nazionale" vom 10 December 1896 wegen der Stelle von „Vogliono i Signori Pavich e compagni" bis „N n le pare Signor Procuratore Taddei" des Artikels: „L'ultimo sequestro" nach § 300 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 18 December 1896, Z. 1430 12591, die Weiterverbreitung der im Verlage der Federazione Socialista. Ligure — Genua 1896 erschienenen Druckschrift: „In Guardia!" von Alfonso Novaro nach § 302 St G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 25 December 1896, Z. 1453/12821, die Weiterverbreitung der Nummer 6008, I. Ausgabe, der Zeitschrift: „L'Indipendente" vom 31 December 1896 wegen des Artikels: „L'eroismo e la morte" nach §§ 303 und 305 St. G verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 26 December 1896, Z. 1462|12886, die Weiterverbreitung der Nummer 356 der in Genua erscheinenden Zeitstchrift: „Caffaro" vom 21—22 December 1896 nach §§ 65 a und 305 St. G. verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 18741 (832 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakima Kopcia, że dnia 5 grudnia 1896 do l. 18741 wniósł przeciw niemu Antoni Juszczak skargę o 100 zł. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 18 lutego 1897 o godzinie 9 przed południem, tudzież, że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dr. Józefa R domyskiego adwokata z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześnie udzielić informacyi do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące, pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

Gorlice, dnia 9 stycznia 1897.

L. 12497 (831 2–3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie w sporze ustnym Tauby Singerowej przeciw małoletnim Simchemu i Maryi Leizor i przeciwko Gitli Leizor o zniesienie współwłasności realności lwh 84 ks. gr. gm. kat. Brzozów przez sprzedaż w drodze publicznej licytacyi, ustanawia dla nieobecnych z miejsca pobytu Gittli Leizor i przypozwanej do sporu Basi Leizor kuratorem Wolfa Reicha z Brzozowa, a wyznaczając do obrony i dalszej rozprawy termin na 17 marca 1897 o godzinie 8 rano w tutejszym Sądzie, wzywa się Basię Leizor i Gitlę Leizor, aby kuratorowi swoje środki obrony podały, albo innego zastępcę ustanowiły.

Brzozów, dnia 13 grudnia 1896.

L. 12035 (459 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Tyńca, iż w sporze drobiazgowym dr. Surowieckiego przeciwko niemu pto 42 zł. 19 ct kuratorem adwokat Reichmann ustanowionym został.

C k Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, dnia 20 październ. 1896

L. 10691 (467 3–3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Klimczuka, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 26 września 1895 l. 10844 kuratorowi Danyle Berehula doręczoną została.

Zborów, dnia 25 listopada 1896.

L. 10367 (464 3–3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Aleksandrę z Pupków Harasymów, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z dnia 26 września 1895 l. 10839 kuratorowi Fedkowi Klimczuk doręczoną została.

Zborów, dnia 25 listopada 1896.

L. 10366 (463 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Paraskę Baszczyn, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z dnia 28 czerwca 1895 l. 6869 kuratorowi Danyle Berchuli z Iwaczowa doręczoną została.

Zborów, dnia 25 listopada 1896.

L. 10095 (462 3–3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Naścię Szwec, że przeznaczona dla niej uchwała tabularna z dnia 4 października 1895 l. 11325 kuratorowi Dmytrowi Waszkiewiczowi doręczoną została

Zborow, dnia 25 listopada 1896.

L 2486 (432 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Annę z Zawislaków Juchową, że przeznaczoną dla niej tutejszo sądową rezolucyę z dnia 7 marca 1894 l. 1085 równocześnie ustanowionemu kuratorowi Józefowi Lechowi z Jodłowej doręcza.

Brzostek, 10 lipca 1896.

L. 15516 (450 3—3)

Zawiadamia się niewiadomych z miejsca pobytu Jttę z Schiltkrautów Mire i Beinischa Mire, że przeznaczone dla nich rezolucye z dnia 23 lipca 1896 l 5557 doręczono kuratorowi ad actum ustanowionemu w osobie dr Wiktora Szancera adwokata w Dąbrowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Dąbrowa, dnia 23 listopada 1896.

L. 13418 (460 2–3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Seliga Löbla, iż celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 24 lutego 1896 l. 1565 w sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Tarnobrzegu o wpis prawa zastawu dla sumy 150 zł. a. w. na realnościach lwh. 332 i 333 gminy Tarnobrzeg Seliga i Breindli Löblów własnych ustanawia się dla niego kuratora adw. dr. Rebena z Tarnobrzega, któremu doręcza się odnośną uchwałę.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, dnia 28 listopada 1896.

L. 16895 (489 2—3)

Zawiadamia się Chaima i Reizlę Lasterbaumów niewiadomych z miejsca pobytu, że w sprawie egzekucyjnej Heleny Perlberg przeciwko nim o 200 zł. w. a. z pn. ustanowiono dla nich kuratora w osobie adw. dr. Hermana Mütza w Tarnowie w celu doręczenia im tut. sąd. rezolucyi z dnia 14 sierpnia 1896 l. 18589.

C. k Sąd powiatowy m del.

Tarnów, dnia 22 grudnia 1896.

L, 18981 (488 2–3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Herscha Nussenbauma, że skutkiem wniesionej przeciw niemu przez Wiktoryę Smagłowską prośby de praes. 31 października 1896 l. 18981 pto 100 zł. z pn o oszacowanie realności whl. 600 i 1138 ks. gr. gminy kat. Borszczów objętej, kuratorem p adwokata dr. Parnasa z substytucyą p. adw. dr. Sygalla ustanowiono.

Jest tedy rzeczą pozwanego zgłosić się u ustanowionego kuratora celem podania mu środków na jego obronę posłużyć mogących, albo też gdyby chciał sobie obrać innego zastępcę prawnego, by o tem sąd tutejszy zawiadomił

Tarnopol, dnia 24 października 1896.

L 9722 (461 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Semka Szpak, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 25 maja 1896 l. 5173 kuratorowi Hryńkowi Szpak doręczoną została.

Zborów, dnia 12 grudnia 1896.

L 79420 (505 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Zygmuntowi Elster, że przeciw niemu sub praes. 22 stycznia 1896 do l. 4384 Emanuel Fränkel wniósł prośbę o dozwolenie sprzedaży 2 listów zastawnych galic Towarzystwa kredyt. po 200 koron.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Elstera nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Diamanda, tegoż zastępcą adw. dr. Rafała Bubera i wspomniana uchwała kuratorowi doręczoną zostaje.

Wzywa się zatem Zygmunta Elstera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej ob ony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, 9 stycznia 1897.

L. 5060 (503 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Wojniczu ustanawia Jana Łopatkę z Zakliczyna kuratorem Franciszki Łopatkowej z miejsca pobytu nieznanej celem doręczenia rezolucyi z dnia 30 sierpnia 1894 l. 5895, zarządzającej wpis prawa własności realności whl. 179 w Zakliczynie na rzecz Jana i Maryanny Łętkowskich w miejsce Franciszki Łopatka i o tem ją zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Wojnicz, dnia 11 grudnia 1896.

L. 9130 (888)

Ogłoszenie.

Aby hodowcom koni ułatwić korzystną sprzedaż koni skarbowi wojskowemu z pominięciem pośredników, wys. c. k. Ministerstwo Obrony krajowej postanowiło na wiosnę 1897 zakupić remonty, a to wyłącznie dla c. k. Obrony krajowej, na jarmarkach na remonty, które mają się odbyć według następującego programu:

Program jarmarków na remonty, które się odbędą w Galicyi i Bukowinie na wiosnę 1897 wyłącznie dla c. k. Obrony krajowej.

Komisya zakupna remont	Jarmarki na remonty odbędą się: w	dnia		Zapotrzebowanie które ma być pokryte na jarmarkach	Rodzaj remont	Uwaga
Pułku Ułanów Obrony krajowej Nr. 1.	Illichestie Suczawie Serecie Radowcach Hliboce Czerniowcach Kołomyi Zaleszczykach Skale	5 8 10 12 15 17 19 22 24	marca	120	Remonty dla kawaleryi w wieku od 4 do 7 lat po przeciętnej cenie 325 zł. a. w.	Oprócz wyszczególnionych tu 646 remont, będą jeszcze przez Obronę krajową zakupione 143 " " w Galicyi 10 " " w Czechach 5 " " w Niższej Austryi Razem 804
Pułku Ułanów Obrony krajowej Nr. 2	Tarnowie Mielcu Tarnobrzegu Ropczycach Sędziszowie Rzeszowie	5 8 10 12 15 16		110		
Pułku Ułanów Obrony krajowej Nr. 3.	Mościskach Samborze Stryju Kałuszu Rohatynie Drohobyczu Bóbrce	5 8 10 12 15 17 19		120		
Pułku Ułanów Obrony krajowej Nr. 4.	Krakowie Jaśle Starym Sączu Nowym Targu Dukli Krośnie Gorlicach	5 8 10 12 15 17 19		120		
Pułku Ułanów Obrony krajowej Nr. 5.	Łańcucie Cieszanowie Rawie ruskiej Sokalu Jarosławiu Lubaczowie Żółkwi Brodach	5 8 10 12 15 17 19 22		115		
Pułku Ułanów Obrony krajowej Nr. 6.	Tarnopolu Czortkowie Chorostkowie Złoczowie Buczaczu Podwołoczyskach	5 8 10 12 15 17		61		

Lwów, dnia 30 stycznia 1897.

Z c. k. Namiestnictwa.

L 6246 (502 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie uwiadamia, że w sporze ustnym Fedka Turkiewicza przeciw Andruchowi Turkiewiczowi, Mikołajowi Turkiewiczowi, Matwijowi Turkiewiczowi i Zofii Turkiewicz o uznanie własności parceli grunt. (948 2) w gminie Żurawce położonej wyk. hip 1 356 ks. gr. gm. Żurawce objętej ustanawia się Fedka Kowelskiego, naczelnika gminy Żurawce kuratorem dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Andrucha Turkiewicza, zarządza się doręczenie do jego rak tusądowego wyroku z dnia 30 czerwca 1896 l. 3862 i wzywa Andrucha Turkiewicza, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił, lub innego zastępcę ustanowił, w przeciwnym razie złe następstwa z tąd wyniknąć mogące sam sobie przypisać będzie musiał.

Uhnów, 15 września 1896.

L. 13099 (522 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Rohatynie w sprawie egzekucyjnej Jüdes Holder przeciw Seligowi Bernsteinowi pto 51 zł. z pn z powodu rozpisanej uchwałą z dnia 28 maja 1896 l 6382 licytacyi ruchomości, ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Seliga Bernsteina na tegoż koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie adwokata dr. Mańkowskiego w Rohatynie i oraz tegoż Seliga Bernsteina wzywa, ażeby informacyi ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego pełnomocnika przedstawił.

Rohatyn, dnia 28 grudnia 1896.

L. 8012 (501 2–3)

C k. Sąd powiatowy w Starym Sączu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Karola Schmidehausena, że gmina Biegonice w drodze egzekucyi aktu notarylnego z dnia 26 kwietnia 1896 do L. 6917 wniosła przeciwko niemu w dniu 12 lutego 1893 l. 1565 prośbę o zezwolenie na egzekucyjne zastawnicze opisanie i oszacowanie ruchomosci celem zaspokojenia zaległego czynszu dzierżawnego w kwocie 540 zł. 93 ct. a. w.

Dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Karola Schmiedehausena ustanowiony został kurator w osobie p. Feliksa Schmidta ze Starego Sącza, któremu się doręcza zapadłe w tej sprawie rezolucye z dnia 29 kwietnia 1893 do 1565 i z dnia 3 marca 1894 do l. 1933 a niniejszem wzywa się Karola Schmiedehausena, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił albo o miejscu swego pobytu Sądowi doniósł, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stary Sącz, dnia 30 wrzesnia 1896.

L. 77104 (561 2–3)

C. k. Sąd pow. m. dlg S. I. we Lwowie ustanawia w sprawie małoletniej Maryi Heleny 2 im. Koreckiej o adopcyę tejże, ad. dr. Godlewskiego we Lwowie kuratorem dla nieznanych z życia i miejsca pobytu Józefa Koreckiego i Anny Koreckiej urodz. Naz meckiej, ślubnych rodziców powyższej małoletniej i wzywa tychże, aby w powyższym przedmiocie albo swe oświadczenie tutaj wnieśli albo stosowną informacyę kuratorowi lub innemu swojemu pełnomocnikowi udzielili.

Lwów, 31 grudnia 1896.

L. 19669 (588)

C k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że równocześnie uskutecznione zostało w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych wykreślenie na podstawie tus. uchwały z dnia 23 stycznia 1890 l. 1106 zaprotokołowanej firmy: Jakób Fränkel handel towarów bławatnych i lnianych w Tarnowie.

Tarnów, 17 września 1896.

L. 425 (485 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie wekslowej Banku eskomptowego i kredytowego w Kołomyi przeciw Joslowi Schattner i Lipie Schattner o 114 zł. 27 ct. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Lipy Schattnera adw. dr. Jurczenkę kuratorem z substytucyą adwok. dr. Wieselberga i doręczył kuratorowi adw. dr. Jurczeńko nakaz zapłaty z 9 stycznia 1897 l. 425 dla Lipy Schattnera przeznaczony.

Kołomyja, dnia 9 stycznia 1897.

L. 81185 (441 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, iż dnia 17 grudnia 1896 w rejestrze handlowym dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w Tomie II. na stronnicy 52. pod poz. 101 wpisano firmę „Kasa handlowa i przemysłowa w Szczercu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“ i przy takowej uwidoczniono.

I. że na podstawie statutu z daty 15 czerwca 1894, zawiązało się towarzystwo pod firmą „Kasa handlowa i przemysłowa w Szczercu stow. zarej. z ogr. poręką“ z siedzibą w Szczercu.

II. Przedmiotem tego przedsiębiorstwa jest dostarczenie członkom swoim na umiarkowany procent potrzebnych im kapitałów do obrotu w gospodarstwie, handlu i przemyśle lub rzemiośle za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków i przyjmowanie od nich wkładek pożyczkowych

III. czas trwania towarzystwa jest nieograniczony.

IV. Zarząd towarzystwa sprawuje Dyrekcya złożona z czterech członków, w skład której wchodzą Mechel Klinghoffer i Józef Klinghoffer jako dyrektorowie, Kassiel Klinghoffer jako kasyer i Wolf Mischel jako kontrolor wszyscy w Szczercu zamieszkali, Heinrich Rutter i Kassiel Tune jako zastępcy dyrektorów zaś Michał Knysz jako zastępca kasyera i Schulim Rettig jako zastępca kontrolora również w Szczercu zamieszkali.

V. wszelkie ogłoszenia od tego towarzystwa pochodzące zamieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.

VI. poręka towarzystwa jest ograniczoną i za zobowiązania towarzystwa odpowiadają członkowie według §. 76. ust. z 9 kwietnia 1873, Nr. 73 Dz. p. p.

VII. że do ważności zobowiązania w obec osób trzecich potrzeba podpisu trzech członków dyrekcyi.

Lwów, dnia 23 grudnia 1896.

L. 85175 (440 3—3)

C. k. Sąd pow. del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść w sprawach cywilnych dla niewiadomego z miejsca pobytu Kazimierza Nowakowskiego w sprawie spadkowej po śp. Stanisławie Nowakowskim, ustanawia kuratorem ad actum dr. Augusta Łozińskiego i odnośny dekret mu się doręcza.

Wzywa się zatem Kazimierza Nowakowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, 24 grudnia 1896.

L. 8397 (400 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Jadwigę Włodkową, że na skutek pozwu Leona Chilla de praes. 7 października 1896 l. 7302 przeciw Adamowi de Laveaux, Stefanii Laveaux, dalej przeciw niej, Judzie Schwarzmanowi i Dawidowi Engelhertowi 13 października 1896 l. 7302 nakaz zapłaty sumy wekslowej 900 zł. wa. z pn. wydano, i że dla niej kuratorem adwokata dr. Flakowicza w Sanoku ustanowiono.

Wzywa się przeto Jadwigę Włodkową, ażeby środki prawne do swej obrony przydatne ustanowionemu kuratorowi udzieliła lub innego zastępcę sądowi tutejszemu przedstawiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisaćby musiała.

Sanok, 24 listopada 1896.

L. 8595 (442 3—2)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie jako władza spadek pertraktująca po śp. Wiktorze Treterze wzywa po myśli §. 813 u. c. niniejszym edyktem wszystkich wierzycieli śp. Wiktora Tretera, aby w przeciągu trzech miesięcy swoje pretensye i należytości do masy spadkowej po śp Wiktorze Treterze tem pewniej w tutejszym Sądzie jako władzy spadek partraktującej zgłosili i takowe należycie wykazali, gdyż inaczej do nich skutki w przepisie §. 814 u. c. przewidziane.

Złoczów, 7 listopada 1896.

L. 840 (475 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Jakóba Brennera w Żółkwi przeciw Berlowi Brenner i tow. pto 195 zł, z pn. adw. dr. Diamanda ze zastępstwem przez adw. dr. Tanda kuratorem dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej Udli Brenner i zawiadamia ją z wezwaniem, aby bądź temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzieliła, bądź innego pełnomocnika sądowi oznajmiła i w ogóle do obrony służące kroki wczas przedsięwzięła, gdyż inaczej skutki zaniedbania tego sama sobie przypisze.

Lwów, dnia 9 stycznia 1897.

L. 80909 (427 3—3)

Dnia 14 września 1895 zmarł we Lwowie Antoni Biliński syn Józefa, rossyjski poddany z pozostawieniem kilku pisemnych kodycyli.

Przed wydaniem spadku wzywa tutejsze c. k. Sąd powiatowy Sek. I jako władza spadek pertraktująca wszystkich spadkobierców, legataryuszy i wierzycieli tak tutejszych poddanych jakoteż obcokrajowców, by w przeciągu sześciu miesięcy tem pewniej swe pretensye do spadku po Antonim Bilińskim pozostałego w tutejszym c. k. Sądzie zgłosili, ileże inaczej spadek ten zgłaszającym się spadkobiercom i legataryuszom, którzy swe prawa wykażą względnie zagranicznej władzy wydanym będzie.

Z c. k. Sądu powiat. miej. del. S. I.

Lwów, dnia 20 grudnia 1896.

L. 16161 (809 3—3)

Niewiadomego z miejsca pobytu Jana Fatlę Zubka zawiadamia się, iż Józef Kieta Strzęp wytoczył przeciw niemu pozew pto 18 zł. i że do rozprawy drobiazgowej w tym sporze termin na 24 lutego 1897. wyznaczony został.

Kuratorem dla niewiadomego pozwanego ustanowiono Jana Zubka z Maruszyny.

C. k. Sąd powiatowy.

Nowytarg, dnia 5 stycznia 1897.

L. 227 (808 3—3)

C. k. Sąd pow. w Mielcu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Zarembę, że Leib Schreuer przeciw niemu skargę o 34 zł. 42 ct. wniósł wskutek której po ustanowieniu dla niego kuratora w osobie adw. dr. Brzeskiego termin do rozprawy drobiazgowej na 15 lutego 1397 o 9 rano wyznaczonym został.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielec, dnia 6 stycznia 1897.

L 14 (798 3—3)

Pan dr. Józef Kleinberg kandydat adwokatury, wpisany został z dniem 29 stycznia 1897 na listę adwokatów Samborskiej Izby z siedzibą urzędową w Bolechowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów

Sambor, 29 stycznia 1897.

L. 84964 (426 3—3)

C. k. Sąd powiatowy m. d. S. I. we Lwowie oznajmia, że dnia 16 lipca 1895 zmarł we Wiedniu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Samuel Beigel.

Gdy tut. Sądowi niewiadomo, czy i którym osobom przysłuża prawo do spadku po nim pozostałego, przeto wzywa się wszystkich tych, którzy zamyślają z jakiegokolwiek tytułu rościć sobie pretensye, by w ciągu jednego roku licząc od daty niniejszego edyktu swe prawa do spadku w tutejszym sądzie zgłosili i po wykazaniu takowych oświadczenie do spadku wnieśli w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasowo adw. dr. Zygmunt Maryański ustanowionym został tym przyznany będzie, którzy się do niego zgłosili i tytuł dziedziczenia wykazali, zaś nieobjęta część spadku lub na wypadek, gdyby się nikt nie zgłosił cały spadek skarbowi państwa przypadnie.

Lwów, dnia 31 grudnia 1896.

L. 9486 (423 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Turce ustanawia w sprawie Benziona Feilera i Dwojry z Feilerów Bernanke, o wpis na ich rzecz po połowie prawa własności do ciała hipotecznego wbl. 750 ks. gr. gm. kat. Turka objętego dotąd na rzecz Tauby Stern i Chaima Herscha 2 im. Feilera po połowie zaintabulowanego w celu doręczenia tus. uchwały z dnia 14 września 1896 l. 9486 dla Tauby Stern czyli Tilli Tauby ze Sternów Zentner, Mendla Feilera, Reisli Feiler, Grzegorza i Teodora Łukaczewskich i Antoniego, Franciszka, Józefa i Mikołaja Hryniewieckich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, tudzież dla niewiadomych spadkobierców po bł. p. Salamonie czyli Salomonie Jakóbie 2 im. Feilerze przeznaczonej kuratora w osobie ck. notaryusza pana Artura Pędrackiego w Turce.

O tem zawiadamia się tychże niewiadomych z miejsca pobytu interesowanych.

Turka, dnia 14 września 1896.

L. 12718 (414 3—3)

C. k. Sąd powiatoy w Mielnicy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Stefana Puchkija, że dnia 4 listopada 1891 umarł w Babińcach ad Dźwinogród ojciec jego Dmytro bez rozporządzenia ostatniej woli i że on do spadku tego jako spadkobierca z ustawy powołany jest.

Wzywa się przeto Stefana Puchkija, aby do roku od dnia ogłoszenia tego edyktu w Sądzie tut. pisemnie lub ustnie do spadku powyższego oświadczył, inaczej bowiem rozprawa spadkowa tylko z oświadczonymi spadkobiercami i z kuratorem dlań w osobie Romana Braszczuka z Babiniec ad Dźwinogród ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Mielnica, 12 listopada 1896.

L. 5966 (417 3—3)

Dla przebywającego w Ameryce Altera Wittmana ustanawia się w sporze c. k. uprz. galicyjskiego zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Eliaszowi Pfefferowi i spól. pto 28 rat po 15 zł. w. a. z pn. adwokata dr. Józefa Jezierskiego kuratorem ad actum i temuż kuratorowi doręcza się decyzyę c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 22 stycznia 1895 l. 801 dla Altera Wittmana przeznaczoną.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadów, dnia 23 listopada 1896.

L. 6989 (424 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach dolnych ustanawia dla z życia i miejsca pobytu nieznanej Maryi Ferenz z Soliny pochodzącej, kuratora w osobie Leona Ferenza i o tem się ją z tem zawiadamia, by temuż potrzebnej informacyi co do zarządu jej majątkiem udzieliła, lub by zarząd takowego komu innemu powierzyła.

Ustrzyki dolne, 23 listopada 1896.

L. 8748 (413 3-3)

Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Waśka Ślusarczyka, że w sporze drobiazgowym Israela Binckenfelda przeciw niemu pto 39 zł. 50 ct. wa. z pn. p. Antoni Żurek z Muszyny dla niego ustanowionym został kuratorem i że temuż pozew z dnia 18 grudnia 1896 l. 8748 doręczony został.

Rzeczą jest Waśka Ślusarczyka udzielić kuratorowi informacyi do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sam sobie przypisze skutki zaniedbania.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, dnia 20 grudnia 1896.

L. 12304 (435 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kryspina Hundonicza, że w sprawie egzekucyjnej Szymona Lipskera przeciw Kryspinowi Hundoniczowi i Elżbiecie Hundoniczowej pto 42 zł. 50 ct. z pn. ustanowionym został dla niego kurator Władysław Krasicki c. k. not. w Radomyślu.

Wzywa się zatem Kryspina Hundonicza, aby ustanowionemu kuratorowi obron udzielił lub innego pełnomocnika Sądowi wskazał.

Radomyśl, dnia 6 grudnia 1896.

L. 843 (474 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w sprawie wekslowej gal. akc. Towarzystwa handlowego we Lwowie przeciw Jadwidze Włodek pto 400 zł. w. a. z pn. ustanawia dla z życia i miejsca pobytu niewiadomej Jadwigi Włodek kuratorem adw. dr. Augusta Łozińskiego z zastępstwem adw. dr. Kazimierza Czarnika i doręcza wydany nakaz zapłaty temu kuratorowi zarazem wzywa Jadwigę Włodek, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sama sobie przypisze.

Lwów, dnia 9 stycznia 1897.

L. 423 (484 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w sprawie wekslowej Banku eskomptowego i kredytowego w Kołomyi przeciw Lipie Schattner pto 63 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Lipy Schattnera adw. dr. p. Jurczenkę z substytucyą adw. dr. p. Wieselberga i doręczył kuratorowi nakaz zapłaty z dnia 9 stycznia 1897 l. 423 dla Lipy Schattnera przeznaczony.

Kołomyja, dnia 9 stycznia 1897.

L. 22071 (483 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Związku komercyalnego kredytowego w Kołomyi przeciw Alterowi Walter i tow. o 268 zł. 32 ct. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Altera Waltera, adw. dr. Dudykiewicza kuratorem z substytucyą adwokata dr. Rittigsteina i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 19 września 1896 l. 18747.

Kołomyja, 21 listopada 1896.

L. 8857 (480 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Jaśle wdraża na prośbę Józefa Sienickiego z 20 października 1896 l. 7078 postępowanie amortyzacyjne co do książeczki kasy oszczędności miasta Jasła nr. 3606 na kwotę 599 zł. 68 ct. opiewającej i wzywa edyktem każdego, w którego rękach rzeczona książeczka się znajduje, aby książeczkę tę w ciągu sześciu miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“ Sądowi tem pewniej przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu, wyż powołana książeczka wkładkowa na ponowne żądanie Józefa Sienickiego za umorzoną uznaną zostanie.

Jasło, 31 grudnia 1896.

L. 26372 (481 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Mojżesza Pinelesa przeciw Jonie Rosenkranz o 200 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jony Rosenkranza, adw. dr. Milgroma kuratorem z substytucyą adw. dr. Allerhanda i doręczył kuratorowi adw. dr. Milgrom nakaz zapłaty z 9 listopada 1895 l. 18865 dla Jony Rosenkranza przeznaczony.

Kołomyja, 2 stycznia 1897.

L. 8755 (479 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle w sporze sumarycznym wedle prawa handlowego Jakóba Teitelbauma przeciw Ignacemu Kaszowiczowi o zapłacenie kwoty 180 zł. 95 ct. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Ignacego Kaszowicza kuratorem ad actum adwokata dr. Gaszyńskiego w Jaśle z substytucyą adwokata dr. Baranowskiego i pierwszemu z nich dorecza pozew de praes. 25 listopada 1896 l. 8051 a zarazem do sumarycznej rozprawy wedle prawa handlowego wyznacza termin na dzień 27 stycznia 1897 o godzinie 10 z rana, na który się obie strony pod surowością §. 18. dekr. nadw. z dnia 24 października 1845 w Sądzie tutejszym stawić mają.

Poleca zatem kurandowi, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnyh środków obrony dostarczył, lub też tut. Sądowi innego pełnomocnika wskazał, gdyż w przeciwnym razie skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jasło, 31 grudnia 1896.

L. 83387 (533 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdrażając na prośbę Jana Majeranowskiego postępowanie amortyzacyjne wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionych 3 kuponów po 40 koron od 4 prc. listów zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego każdy na 2000 koron opiewających a mianowicie Ser. III. Nr. 7225, Nr. 21555 i Nr. 21644 na d. 31 grudnia 1896 r. płatnych, by w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia ostatniego zamieszczenia edyktu tego w urzędowej „Gazety Lwowskiej“ licząc takowe Sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, względnie swe prawa do takowych wykazał w przeciwnym bowiem razie na ponowione żądanie proszącego za umorzone uznane będą.

Lwów, dnia 9 stycznia 1897.

L. 51020 (532 3—3)

Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg wird bekannt gegeben, dass für die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Leon Witz, Abraham Münz, Aron Rachmiel zw. N. Münz, Israel Münz und Fischel Münz sowie dessen unbekannten Erben aus Anlass der wieder dieselben überreichten Klage des Izak Silberstein, Chaim Abraham Rosenberg. Elias Rosenberg, Mał. Marjem zw. N. Rosenberg und Gerson Emanuel Rosenberg wegen Löschung der Summe 337 zł. 43 kr. M. Z. N. G. vom Lastenstande der Realität Nr. 126 $^{3}/_{4}$ in Lemberg Adv. Dr. Rosmarin mit Substituirung des Advocaten Dr. Severin Panet zum Curator bestellt wurde.

Die Genannten sollen daher dem bestellten Curator ihre Behelfe mittheilen, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft machen.

Lemberg, am 22 August 1896.

L. 20292 (406 3—3)

C. k. Sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Fedka Prusa syna Antoniego z Chodaczkowa małego, że celem doręczenia mu tus. uchwały tabularnej z dnia 30 kwietnia 1896 l. 7845, ustanowił kuratora w osobie Hawryły Bałabana syna Tymka z Chodaczkowa małego.

Tarnopol, 7 października 1896.

L. 10369 (465 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Danyła Melnyka, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 22 lipca 1895 l. 8075 kuratorowi Wasylowi Chomlak z Iwaczowa doręczoną została.

Zborów, dnia 25 listopada 1896.

L. 10370 (466 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Hańkę Repa, Naścię Andrejów, Onyśka Andrejów, Hawryła Andrejów i Maryę Andrejów, że przeznaczoną dla nich uchwałę tabularną z dnia 18 grudnia 1895 l. 13783 kuratorowi Hryńkowi Najda z Iwaczowa doręczoną została.

Zborów, dnia 25 listopada 1896.

L. 8261 (554 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Józefę Luts i Feliksa Edwina dw. im. Luts, że Berl Ulam i Józef Öhlenberg wnieśli przeciw nim celem wydobycia sumy 295 zł. 15 zł. w. a. prośbę o szacowanie 1 5. części realności objętej whl. 119/I ks. gr. Śniatyn tudzież niewiadomych własnej, że prośbę tę załatwiono przychylnie, że dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Józefy Luts i Feliksa Edwina dwojga imion Luts ustanowiono kuratorem adwokata Kaweckiego ze Śniatyna.
Śniatyn, dnia 13 grudnia 1896.

L. 267 (539 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie wekslowej Alfreda Heyer przeciw Leizorowi Ellenberg i tow. o 102 zł. 40 ct. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Leizora Ellenberga adw. dr. Dudykiewicza kuratorem z substytucyą adw. dr. Milgroma i doręczył kuratorowi adw. dr. Dudykiewiczowi nakaz zapłaty z 31 października 1896 l. 21468 dla Leizora Ellenberga przeznaczony.
Kołomyja, 9 stycznia 1897.

L. 3670 (556 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Podhajcach zawiadamia, że w dniu 3 lutego 1890 zmarł w Szwejkowie Franciszek Nanikowski bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli, ponieważ Sądowi nie jest znane miejsce pobytu ustanow go dziedzica Jana Nanikowskiego brata spadkodawcy, przeto wzywa go się, ażeby w ciągu jednego roku w Sądzie tut. się zgłosił i oświadczenie swe do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie postępowanie spadkowe z oświadczonymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Józefem Sługockim przeprowadzone zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, dnia 30 września 1895.

L. 7592 (868 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Andrija Pliszka z Habkowiec zawiadamia, że w skutek pozwu Jakóba Sichermana de praes. 20 listopada 1896 l. 7592 przeciw niemu o zapłacenie 40 zł. 70 ct. termin na dzień 16 lutego 1897 wyznaczono a dla niego kuratora w osobie Iwana Krepicza ustanowiono.
Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 17 grudnia 1896.

L. 5957 (867 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia Franciszka Cieniawę z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu Józef Urzędowski wytoczył pozew o własność parcel gruntowych 2148/2 i 2147/2 w Rozembarku położonych i że na skutek takowego termin do obrony na dzień 24 lutego 1897 wyznaczono i dla niego celem zastępowania go w tym sporze kuratora w osobie p. Stanisława Więckowskiego w Rozembarku ustanowiono, z którym co do swej obrony porozumieć się lub innego pełnomocnika na termin przysłać ma, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania tego wyniknąć mogące sam sobie będzie musiał przypisać.
Biecz, dnia 26 października 1896.

L. 562 (880 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Radymnie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Rene Rikard, że przeciw niemu wniósł Nathan Blücher pozew o zapłacenie 30 zł. z pn. wskutek czego mu kuratorem p. Władysława Janickiego c. k. notaryusza w Radymnie ustanowiono i termin do rozprawy na dzień 8 marca 1897 wyznaczono.
C. k. Sąd powiatowy.
Radymno, 25 stycznia 1897.

L. 7595 (869 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Hnata Petryka z Nowosiółek zawiadamia, że w skutek pozwu Jakóba Sichermana de praes. 20 listopada 1896 l. 7595 przeciw niemu o zapłacenie 20 zł. 25 ct. termin na dzień 16 lutego 1897 wyznaczono a dla niego kuratora w osobie Iwana Orynicza ustanowiono.
Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub Sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 17 grudnia 1896.

L. 359 (871 1—3)
W sporze Salamona Gellera przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Kulczyckiemu o zapłacenie 48 zł. ustanowiono dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Kulczyckiego c. k. notaryusza p. Widawskiego w Budzanowie na kuratora i temuż doręczono pozew wniesiony, wyznaczając do rozprawy termin na 15 lutego 1897 o godz. 9 rano.
Niewiadomego Józefa Kulczyckiego uwiadamia się o tem i poleca mu, by przed terminem wyznaczonym z ustanowionym kuratorem się porozumiał, lub też innego zastępcę sobie ustanowił, gdyż złe skutki sam sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy.
Budzanów, dnia 15 stycznia 1897.

L. 75806 (865 1—2)
C. k. Sąd pow. m. d. S. I. we Lwowie oznajmia nieobecnemu Juliuszowi Małuszyńskiemu, że przeciw niemu przez Karola Pokornego pozew o zapłacenie kwoty 234 zł. wniesionym został.
Gdy miejsce pobytu Juliusza Małuszyńskiego nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Augusta Łozińskiego i powyższy pozew, wyznaczając termin do wniesienia obrony na dzień 17 lutego 1897 o godz. 10 rano mianowanemu kuratorowi się doręcza.
Wzywa się zatem Juliusza Małuszyńskiego, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące szkodliwe następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.
Lwów, dnia 13 grudnia 1896.

L. 35581 (545 1—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie ogłasza, że w dniu 20 marca 1894 zmarł w Tarnowie bezdzietnie z pozostawieniem kodycylarnego rozporządzenia ostatniej woli Hersch Glassmann, do którego spadku powołane są Laja Gitla z Glassmanów Kanarienvogel, wnuczka w Ameryce pozostająca i Chaja Sara 2 im. Berkowitz, siostrzenica zmarłego, w Londynie przebywać mająca, które o tem zawiadomienie otrzymują z wezwaniem, aby w ciągu roku od dnia 3 ogłoszenia niniejszego edyktu licząc, do spadku się oświadczyły, w przeciwnym bowiem razie spadek ten z kuratorami tychże Hirschem Mallingerem i Abrahamem Berkowitzem przeprowadzonym i w miarę wniesienia przez tychże deklaracyi spadkowych przyznanym, czysty zaś spadek aż do dostarczenia dowodu ich śmierci w Sądzie przechowanym zostanie.
Tarnów, dnia 18 listopada 1896.

L. 8237 (536)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle przyjmuje do wiadomości i poleca zanotowanie w rejestrze dla spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie Towarzystwo zaliczkowe w Brzostku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką następujących zmian:
1. Firma tego stowarzyszenia odtąd brzmieć będzie „Towarzystwo zaliczkowe w Brzostku, stowarzyszenie zarej. z nieograniczoną poręką“.
2. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle, przemyśle i handlu za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.
Siedzibą Towarzystwa jest miasto Brzostek, czas trwania Towarzystwa jest nieograniczony.
3. Fundusz rezerwowy winien z czasem osięgnąć wysokości 10 prc. kapitału obrotowego, co gdy nastąpi przestanie się wyznaczać na tenże część czystego zysków, w razie zaś uskutecznionych z niego odpisów należy go znowu do normalnej wysokości uzupełniać.
4. Pożyczki udzielane będą wyłącznie członkom Towarzystwa, ręczyciele muszą zarazem być członkami Towarzystwa.
Jasło, 31 grudnia 1896.

L. 3460 (594 1—3)
C. k. Sąd powiatowy m. d. w Wadowicach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Pawła i Rozalię Putyrów, że w sprawie egzekucyjnej Benjamina Finka przeciwko nim o 120 zł. z przynależytościami, ustanowił dla nich p. dr. Stanisława Łazarskiego adw. w Wadowicach kuratorem.
Wadowice, dnia 26 czerwca 1896.

L. 21713 (592)
Protokołowanie firmy.
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako Sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm spółkowych firmę Arak i Rosner interes spekulacyi i wymiany pieniędzy a zarazem uwidocznił, że
1. członkami tej spółki są Leib Arak i Mojżesz Rosner obaj kupcy w Podwołoczyskach zamieszkali,
2. że firma opiewa „Arak et Rosner“ i że spółka ma swą siedzibę w Podwołoczyskach,
3. że spółka rozpoczęła się z dniem 1 stycznia 1895,
4. że każdy ze spólników ma prawo spółkę zastępować i podpisywać.
Tarnopol, dnia 12 grudnia 1896.

L. 14644 (591 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia spadkobierców Arona Grossa a to Herscha Grossa, Freide Kaufmanowę, Chaję Reizę Wallersteinową, Chanę Landauową, Etlę Seligerową, Ryfkę i Rebekę Ladenową, Leona Grossa i Leę Grossową w myśl §. 512 zgus i d. u. z 18 maja 1790 l. 23 dz. pp. o tem, że Pinkas i Cywia Goldbergowie dnia 14 sierpnia 1896 do l. 14644 wnieśli przeciw nim pozew o uznanie wierzytelności 115 zł. i kosztów 4 zł. 53 ct. i 5 zł. 68 ct. za zgasłą, wykreślenie wpisu prawa zastawu i uwagi o sekwestracyi z karty C wh. 82 ks. gr. m. Tarnopola, a że o życiu i miejscu ich pobytu brak wieści, ustanowiliśmy kuratora adw. dr. Parnasa z podstawieniem adw. dr. Sygalla i wzywa pozwanych do udzielenia kuratorowi wskazówek lub wskazania sądowi innego zastępcy.
Tarnopol, 22 sierpnia 1896.

L 18470 (596 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Iwana Stachowego, że celem doręczenia mu uchwały z dnia 13 marca 1896 l. 2982 zezwalającej na odpisanie z jego realności wyk. 142 ks. Medwedowce objętej, parceli 1171 i dopisanie do realności Alfreda Stabiszewskiego, ustanowiono Michała Atanasa z Medwedowiec kuratorem.
Buczacz, 26 listopada 1896.

L. 19868 (582 1—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu i życia współwłaściciela realności pod lk. 190 dz. VIII. w Krakowie położonej, Szymona Schönthala i wierzyciela hipotecznego tejże realności Dawida Cyryla Aleksandrowicza, że realność tą prawomocnym reskryptem Magistratu stoł. król. m. Krakowa z 24 stycznia 1895 l. 41018 za pustkę uznaną została, tudzież, że w celu zastąpienia tych osób w sprawie niniejszej ustanowiono dla nich kuratorów ad actum a mianowicie dla niewiadomego z miejsca Szymona Schönthala współwłaściciela rzeczonej realności w osobie adw. dr. Michała Münza z substytucyą adw. dr. Leona Fischlowitza, zaś dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu wierzyciela hipotecznego Dawida Cyryla Aleksandrowicza w osobie adw. dr. Maurycego Horowitza z substytucyą adw. dr. Bernarda Langroda.
Kraków, 29 maja 1896.

L. 24511 (585 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie Bernharda Menderera jako ojca i opiekuna Franciszki Menderer przeciw Majerowi Schikler o zapłacenie 500 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Majera Schiklera adw. dr. Allerhanda kuratorem z substytucyą adw. dr. Wieselberga i doręczył kuratorowi adw. dr. Allerhandowi pozew de praes. 3 grudnia 1896 l. 24511 dla Majera Schiklera przeznaczony.
Kołomyja, 9 stycznia 1897.

L. 7856 (586 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie egzekucyjnej Wolfa Likwornika przeciw Iwanowi Drohomireckiemu o 55 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Iwana Drohomireckiego adw. dr. Dudykiewicza kuratorem z substytucyą adw. dr. Wieselberga i doręczył kuratorowi adw. dr. Dudykiewiczowi uchwałę z 26 października 1895 l. 16434 dla Iwana Drohomireckiego przeznaczoną.
Kołomyja, 23 maja 1896.

Doniesienia prywatne.

Dzielny kupiec drzewem szuka zastępstwa wielkich tartaków celem sprzedaży ich wyrobów do Austro-Węgier i Niemiec. O adres uprasza się pod R. B. 6582 do Haasenstein i Ska (Jaulus i Ska) Budapeszt. 220

Aufgebot. 223

Es wird zur allgemeinen Kenntnis gebracht dass
1. der Artist Théodore Olivier wohnhaft zu Hamburg Sohn der verstorbenen Eheleute, Hölzhändlers Théodore Olivier und Clarisse Marie geb. Roberteau zuletzt wohnh. zu Nantes.
2. und die Artistin Emma Katharine Therese Koschel, wohnhaft zu Hamburg, Tochter der Eheleute, Tapeziers & Decorateurs Albert Koschel und Bertha geb. Maertens, ersterer wohnh. zu Dessau, letztere verstorben, die Ehe mit einander eingehen wollen.
Die Bekanntmachung des Aufgebots hat in Hamburg & Lemberg zu geschehen.
Hamburg, am 3 Februar 1897.
Der Standesbeamte.
Gries.

Sprostowanie.

Wadyum wraz z ofertą złożyć się mające przy ofertowej sprzedaży towarów należących do masy konkursowej Ozyasza Gottlieba wynosi 1760 zł., nie zaś 760 zł. jak mylnie w ogłoszeniu z dnia 20 stycznia b. r. podano.
Lwów, dnia 1 lutego 1897.
216 Zarządca masy
Dr. Diamand.

Ogłoszenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie §. 63 statutów p. Henrykowi Eichnerowi kapitały 6803 zł. 38 ct., 2541 zł. 35 ct. i 1968 zł. 18 ct. aw. listami zastawnymi, pochodzące z większych sum 10700 zł., 3000 zł. i 2300 zł. aw. na hipotece dóbr Turzańsk w powiecie Sanok położonych, intabulowanych z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 30 czerwca 1897 jeszcze pozostałe.
Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc p. Henryka Eichnera jako właściciela tych dóbr, ażeby wypowiedziane kapitały w przeciągu sześciu miesięcy do kasy galicyj. Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożył pod rygorem exekucyi a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr.
We Lwowie, d. 13 styczn. 1897.

Pożyczka hipoteczna król. stoł. miasta Lwowa.

III. Losowanie 4% obligacyj pożyczki hipotecznej król. stoł. miasta Lwowa d. 1 lutego 1897.

Ser. A. po 10.000 koron Nr. 637, 745.
Ser. B. po 5000 koron Nr. 17, 19.
Ser. C. po 1000 koron Nr. 928, 1610, 2139, 2369, 2637 3005, 3246, 3785, 3993.
Ser. D. po 200 koron Nr. 149, 152 390, 557, 745, 1023, 1745, 1936, 1982, 2262, 2384, 2526, 2734, 2917, 3083, 3387, 3532, 3643.
Płatne 1 maja 1897.
Wszystkie w poprzednich losowaniach wyciągnięte obligacye zostały wypłacone.
L. 2852 (892)

I. Walne Zgromadzenie

członków Banku zaliczkowego w Glinianach stow. zarejestr. z ograniczoną poręką odbędzie się dnia 14 lutego 1897 o godzinie 4 po południu w biórze tegoż Banku.

Porządek dzienny:
1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków, za czas od 7 lutego do 31 grudnia 1896.
2. Udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności i rachunków za czas od 7 lutego do 31 grudnia 1896.
3. Rozdział czystego zysku za rok 1896.
4. Wybór komisyi rewizyjnej na rok 1897.
5. Zmiana §§ 4, 12, 24, 58 i 78 statutu.

Rada nadzorcza Banku zaliczkowego w Glinianach stow. zarejest. z ogran. poręką.
Gliniany, dnia 3 lutego 1897.
Markus Beitel, sekretarz — Psachy Wolf, prezes

Teatr hr. Skarbka.

W niedzielę dnia 7 lutego 1897.

O godzinie 3 po południu

Szklanna góra

baśń ze spiewami i tańcami w 5 aktach
Z Sarneckiego.

Wieczorem o godz. w pół do ósmej

Sprzedana Narzeczona

opera w 3 a. F. Smetany słowa K. Sabiny (z repertuaru teatrów w Pradze i Wiedniu)

OSOBY:

Kruszyna wieśniak .	Kiezman
Katinka jego żona .	Kasprowiczowa
Marynka ich córka .	Bohussówna
Michał gospodarz .	Kratochwil
Agnieszka jego żona .	Skalska
Tomek ich syn . .	Jaroński
Janek syn Michała po pierwszej żonie . .	Orzelski
Kezal swat . .	Bogucki
Skoczek, dyrektor komedyantów	Lelewicz
Esmeralda tancerka .	Kliszewska
Muffi komedyant przebrany za Indyanina . .	Jednowski

Rzecz dzieje się w Czechach.
Reżyser J. Myszkowski
Nowe kostyumy podług oryginalnych wzorów.
Nowe dekoracye.

W antraktach powinno się palić papierosy tylko w tutkach Niemojowskiego.

Drobne ogłoszenia

Panna Zofia Lewicka, bardzo krzywdzona, prosi o małe wsparcie, lub o pomoc w egzystencyi. Zamarstynów pod Lwowem nr. 243. 219

Za obiad udzieli nauki francuskiego. Ubogim gratis, „Satellite", restante Lwów. 202

Przyrządy do ratowania bydła w wypadkach dławienia, wzdęć i t. p. (w kształcie rury z drutu stalowego) po zł. 6. — Nożyce do strzyżenia bydła po zł. 1.85 i 2.25, poleca **Piotr Chrząstowski** handel żelazny we Lwowie, pl. Kapitulny 1. (naprzeciw katedry).

ARTUR KOSCICKI
(SYRIUSZ) 1255
Lwów, ul. Zamarstynowska l. 11 (dom własny) **ul. Trzeciego Maja l. 2.**
poleca wprost z Ameryki wyborną **kawę** pół kilo zł. 1. — Najlepsze **herbaty** pół kilo zł. 1.50 do zł. 6. — **koniak** kuracyjny butelka zł. 1 80 do zł. 5.

Poleca swą
Fabrykę korków katalońskich
do beczek i butelek 173
L. J. Malewski
Dwów, ul. Ormiańska 12.

Herby monogramy, stampilie stalowe i kauczukowe, grawury na wszelkich metalach, wszelkie roboty w zakres rytownictwa, pieczątarstwa, cyzylarstwa wchodzące wykonywa najtaniej i najsumienniej Artystyczny zakład rytowniczy **A. Zigmanna Lwów, ul. Sykstuska 14.** Zlecenia z prowincyi uskutecznia się jak najrychlej.

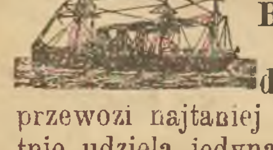
PRINCESKI 118

przepyszne pieczywka do herbaty wyrabiane codzień świeże na sposób zagraniczny w gazowym aparacie, poleca **H. Treter, fabryka parowa czekolady i cukrów przy ul. Kopernika l. 3.** Pół kilogr. Prinzesków 1 zł. Pół kilogr. najwyborniejszych cukrów deserowych 1 zł. 20 ct. Czekoladę i kakao zawsze najświeższe.

Dwa medale zasługi!
Proszę żądać tutek
NIEMOJOWSKIEGO
wszędzie do nabycia.
Nowość: Tutki egipskie **„Orient"**
Uznanie
Lwowskiego Laboratoryum chemicznego.

Do Ameryki

a mianowicie do

Nowego Jorku, Baltimore, Texas, Kanady i południowej Ameryki
przewozi najtaniej i wyjątkowo bezpłatnie udziela jedyna, blisko pół wieku istniejąca polska firma

Karesz i Stocki

Bremen, Bahnhofstrasse 29
Prosimy pisać do nas po polsku lub po niemiecku.
Podróż przez morze trwa sześć do siedm dni

ANTILENTILIA

Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizować pod względem skutku i dobroci z ANTILENTILIĄ — Srodek ten otrzymany z odświeżających substancyj, usuwa w krótkim czasie piegi, plamy wątrobiane, blizny itd., nadaje cerze świetną białość, świeżość i delikatność. — Cena 2 zł.

J. IHNATOWICZ
Lwów, sklepy własne: ul. Kopernika l. 3, ul. Halicka l. 11. — Kraków Sukiennice l. 20.—Przemyśl ul. Franciszkańska l. 24 — Czerniowce Rynek l. 2.

Do nabycia w księgarniach podręcznik naukowy pedagoga **Reussnera**

„SAMOUCZEK"

Polsko-Francuski z objaśnieniem wymowy i akcentowania (**kurs I. w 13 a kurs II. w 24**), razem **w 37 zeszytach** Część Praktyczna i **w 10 zeszytach gramatyka francuska**, ogółem 47 sesz., każdy po 22 ct. Numeracya zeszytów idzie kolejno od 1 do 47. Na zaliczkę pocztową wysyła się **tylko 20** lub przynajmniej **10 zeszytów.**
Skład główny w Księgarni 175
G. Gebethnera i Sp. w Krakowie.

Przeprowadzenia w patentowanych wozach, uchylających potrzebę opakowania koleją, okrętem, drogą kołową także w miejscu

Caro i Jellinek

spedytorzy
Lwów, ul. Sykstuska 26
Telefon 408. 1310
Budapeszt. Arany Janos utcza 34.
Wiedeń I., Börsegasse 9.

Celem położenia tamy nadużyciom niektórych restauratorów, mam zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że

piwo okocimskie

sprzedają na szklanki tylko następujące firmy:
Naftuła Toepfer, ulica Trybunalska l. 12,
Apisdorf, ul. Sobieskiego 14.
Wilhelm Arnold, ul. Batorego 16.
Wład. Bukalski ul. Szeptyckich.
Józef Ehrlich, kawiarnia Teatralna,
Józef Flieg, ul. Jagiellońska l. 22.
Wilhelm Hellman, ul. Kazimierzowska.
Dawid Kepler, ul. Pańska l. 12, pod Schlickiem.
Jerzy Kirsch, ul. Solarni l. 6.
Władysław Kozłowski, ulica Gródecka l. 79,
Michał Landes, ul. Skarbkowska l. 4.
Jakób Löwenheck, ul. Trybunalska.
Jan Ludwig, ulica Krakowska l. 7,
Nowożeniuk J., ul. Kopernika 4.
Szymon Post, ul. Krakowska.
Karol Przybylski, ulica Teatralna l. 15.
Abraham Rothberg, ul. Kazimierzowska.
Antoni Rudziński, restauracya kolejowa,
H. Salzberg, ulica Kołłątaja róg Kazimierzowskiej.
S. Stoff, ulica Sobieskiego pod Słoniem.
S. B. Tänser, Chorążczyzna.
Teofil Teichmann, Jagiellońska.
Henryk Volse, piwiarnia okocimska, róg ul. Sykstuskiej i Słowackiego.
Jan Ważny, ul. Czarnieckiego.
Główne zastępstwo i skład piwa beczkowego u p. **Ozyasza Wixla i Syna,** ul. Bogusławskiego l. 13, telefonu nr. 6.
Skład piwa flaszkowego u p. **S. Wiesera,** Sykstuska 14, telefon 149.
Na przyszłość ogłaszać będę każdej niedzieli w pismach lwowskich nazwiska restauratorów, którzy **piwo okocimskie** sprzedają, a nadto zastrzegam sobie wystąpić w drodze sądowej przeciwko sprzedaży obcego piwa pod marką okocimskiego.

Jan Götz,
browar w Okocimie.

L. 3 (478 2—3)

Ogłoszenie.

W krajowej szkole ogrodniczej w Tarnowie rozpoczęna się rok szkolny 1897/98 z [illegible] kwietnia 1897.

Celem krajowej szkoły ogrodniczej w Tarnowie jest teoretyczne i praktyczne wykształcenie młodzieży na ogrodników uzdolnionych do prowadzenia ogrodów wiejskich.

Do szkoły tej może być przyjęty każdy kandydat, który:

1. wykaże się: że przynajmniej 15 rok życia ukończył, że odbył z dobrym postępem obowiązkową naukę w szkole ludowej, jest umysłowo i fizycznie zdrów i nienagannych obyczajów;

2. w terminie przez Dyrekcyę oznaczonym złoży egzamin wstępny służący do ocenienia czy kandydat jest w ogóle dostatecznie rozwinięty umysłowo, ażeby mógł korzystać z nauk w tej szkole udzielanych.

Kandydaci, którzy odbyli przynajmniej jednoroczną praktykę ogrodniczą a czynią zadość powyż wymienionym warunkom, mają pierwszeństwo do przyjęcia przed innymi.

Koszta utrzymania ucznia w zakładzie wynoszą 165 zł. w. a. rocznie.

Synowie ubogich rodziców przyjęci być mogą na koszt funduszu krajowego.

Każdy wstępujący do zakładu, powinien być zaopatrzony w dostateczną bieliznę i dobre juchtowe buty.

Podanie o przyjęcie wnosić należy najdalej do 15 marca 1897 do Dyrekcyi kraj. szkoły ogrodniczej w Tarnowie, która na żądanie udzieli wszelkich bliższych wyjaśnień.

Otworzyłem przy ul. Grodzickich 4 róg Ormiańskiej

KAWIARNIĘ

pierwszorzędną, wygodnie urządzoną i polecam względom P. T. Publiczności
Z poważaniem
W. WEBER 179
N. B. Bogata czytelnia. — Osobny pokój do gier.
Bilardy najnowszej konstrukcyi.

Jak wszystko dobre tak i „Servus" Hansena kasselskie kakao owsiane

naśladowców znalazło. „Prawdziwy Servus" kasselskie kakao owsiane sprzedaje się tylko w kartonach po 33 kostek opakowanych w staniolu po 70 ct., ten „Servus" jest polecony przy wielkich chorobach żołądka i kiszek przez powagi krajowe i zagranicą jako środek skuteczny i dobrze działający. W żadnym domu nie powinien brakować „Servus" kasselskie kakao owsiane. Do nabycia w drogueryach i aptekach i lepszych sklepach korzennych.

Hansen i Ska Kassel i Cheb.
Jeneralne zastępstwo dla Austro Węgier: **L. Köstlin, Bregencya.**

Sadzonki drzew leśnych

z kultury lasowej, silne i tanie: Sosna pospolita i czarna, modrzew. świerk, sosna amerykańska, akacya, brzoza, jasion, jawor, klon, wiąz, olcha czarna i biała, dąb, grab, jodła amerykańska, jarząbek, buk. głóg. — **Nasiona drzew leśnych z własnej łuszczarni:** sosna pospolita, świerk, modrzew, akacya, brzoza, jasion, jawor, klon, wiąz, olcha czarna i biała, żołądź. grab, buk, jarząbek, żarnowiec, głóg. — Nasiona co do siły kiełkowania są zbadane w krajowej stacyi botaniczno-rolniczej w Dublanach, które poleca **Zarząd obszaru dworskiego Borowna** poczta **Bochnia.** — Na żądanie posyła się cennik opłatnie. 222

Wielka insprucka loterya

Ciągnienie nieodwołalnie 20 lutego.
Główna wygrana
75.000 koron, gotówką 20 prc. potr.
Losy po 50 ct polecają: M. Jonasz, Kitz i Stoff, M. Klarfeld. Samuely i Landau, Kormann i Feigenbaum, Gustaw Max Schellenberg i Kreyser, A. Schellenberg i Syn, Sokal i Lilien. 83

Kto pije Kathreinera Kneippowską kawę słodową?

Wszyscy którzy szanują swe zdrowie i chcą je utrwalić, a jednak nie chcą wyrzec się przyjemności z używania kawy, do której przywykli. Dodatek bowiem z kawy Kathreinera niweczy powszechnie znane, zwłaszcza przy stałem używaniu tak zdrowiu szkodliwe działanie kawy ziarnistej, nerwy rozstrajającej.

Wszyscy których zdrowie w jakikolwiek sposób doznało uszczerbku. Mianowicie ci, którzy doznają dolegliwości nerwowych i żołądkowych, okazała się „czysta" kawa Kathreinera w niezliczonych razach najwyborniejszym, najzdrowszym i najłatwiej strawnym napojem.

Wszystkie kobiety i dzieci, gdyż dla ich delikatnego ustroju posilna kawa Kathreinera szczególnie jest korzystną; to też ją dla jej miłego, łagodnego smaku chętnie, a nawet po niedługim czasie z wielkiem ulubieniem piją czystą lub zmieszaną z kawą ziarnistą.

Wszyscy ci, którzy chcą żyć oszczędnie, a jednak chcą mieć napój smaczny, a zarazem zdrowy. Te zalety jedynie i wyłącznie w najwyższym stopniu znajduje każdy i każde podniebienie w Kathreinera kawie jako dodatku do kawy ziarnistej lub w czystej

Kathreinera Kneippowska kawa słodowa jest istotnie zdrowo nąkawą domową, najczystszym naturalnym produktem w całych ziarnach, z najlepszego słodu wytworzoną, która dzięki Kathreinerowskiemu sposobowi wyrabiania, przez najwyższe powagi wypróbowanemu, we wszystkich krajach zaprowadzonemu i za dobry uznanemu, nabiera ulubionego smaku kawy ziarnistej. Kathreinera kawa łączy więc jedynie i wyłącznie z miłym smakiem obcokrajowej kawy ziarnistej zdrowotne, przez lekarzy uznane i potwierdzone zalety swojskiej kawy słodowej.

Proszę Nie chcąc dać się wprowadzić w błąd lub skrzywdzić, trzeba przy kupowaniu pilnie uważać na znak ochronny tu obok odbitych oryginalnych paczek z nazwiskiem *Kathreiner.*

Paczki bez nazwiska **„Kathreiner"** są nieprawdziwe.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber)

Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.